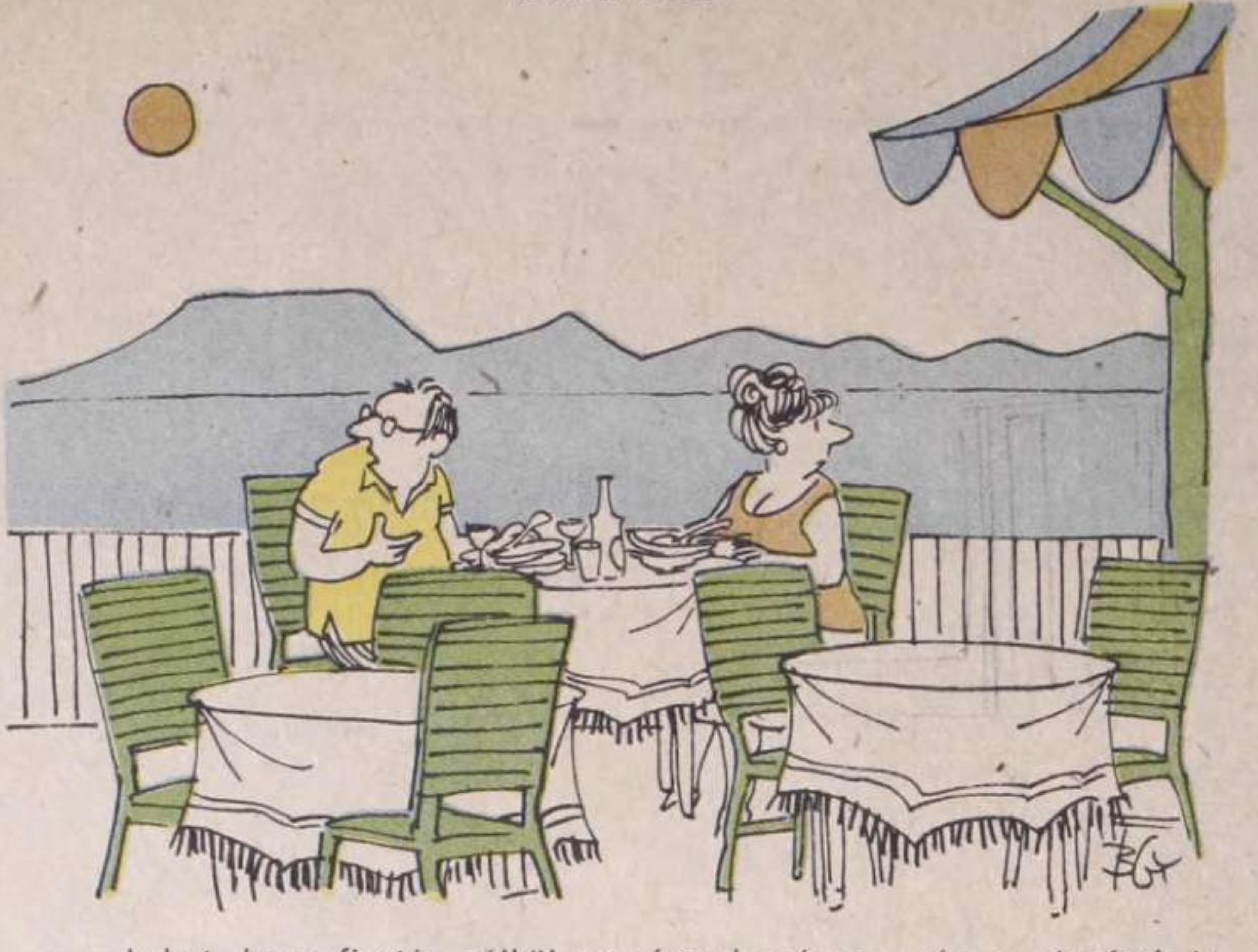
39. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. SZEPTEMBER 22.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

SZEZONVÉG

– Lehet, hogy fizetés nélkül megússzuk szívem, még a pincérek is hazarohannak Pestre.

Avatatlan megjegyzések egy avatásról

A vidéki város művelődési központja nagyon szép, nagyon vonzó. Nagy feladatok várnak rá és igen kiéhezett közönség. Ugyanis hét éve tart az átépítés. Az eredetileg 29 millióra tervezett, ma már 83 milliós rekonstrukció eredményeként a városban teljessé válhat a művelődési intézményhálózat.

A közelmúltban – egyik nemzeti ünnepünkhöz kapcsolódva – tartották az avató ünnepséget. Szónoklatok hangzottak el, filmbemutató és szimfonikus zenekari koncert is volt a színház-moziteremben. A filmvetítést követő közönségankétot már házon kívül kellett megtartani, mert erre alkalmas helyiség még nem találtatott. Az avató ünnepség idején ugyanis még csak a színház-moziterem volt teljesen készen. Meg az épület új szárnyában az a néhány helyiség, amelyet irodának használnak jelenleg, egyébként öltözők. A kamarateremben még a szerelők létrái álltak, a klubszobák félig készen, vagy átadásra váró állapotban, de üresen. (Egy szoba volt csak úgy, ahogy berendezve, ahol a nyitó ünnepséget követő fogadást rendezték.) Az épület homlokfala frissen festett, ám a két oldalszárny vigasztalan. Az egyik oldalon évek óta mosatlan, koszos ablakok, ócska filmplakáttal, az oldalsó tűzfalon az építőmunkások frivol mázolmányai. A még nem használható ajtók előtt piszkos kukák és cirokseprők állták el az utat, az épülethez vezető bejárati utat pedig egy festékes vödörhöz támasztott KRESZ-tábla zárta el: „Behajtani tilos!"

Néztem az épületet, körbejártam, amit lehetett megnéztem, s egyre azon meditálok, ha hét évig lehetett várni, miért nem lehetett még kivárni azt néhány hetet, vagy hónapot, amíg nemcsak egy színház-moziterem, hanem valóban egy művelődési központot lehet átadni; amikor rendezett körülményekkel, teljes elkészültséggel és felkészültséggel várhatja látogatóit az intézmény; amikor nemcsak egy ünnepi dátumhoz kötött kényszeredett átadásról, hanem maradéktalanul örömteli, teljes birtokbaadásról beszélhenénk? Úgy lett volna igazán ünnepi ...

Bár egyes kósza hírek szerint, ha teljesen kész lesz, újabb ok adódik az ünneplésre.

Benedek Miklós

Betyár aszfalt

A betyár aszfalt abban különbözik az aszfaltbetyártól, hogy nemre és korra való tekintet nélkül kellemetlenkedik az arra haladókkal. Betyár aszfalt származhat szándékosan, útfelbontás révén és váratlanul – főként az úttesten – beszakadás által. Amíg az aszfaltbetyár felszámolása a rendőrökre vár, a betyár aszfalt leküzdése az útjavítók dolga.

Nyár elején a forgalmas Bérkocsis utcában beszakadt az úttest, sajnos nem teljes szélességében, csak a kellős közepén támadt egyméteres átmérőjű szakadék. Azért mondom, hogy sajnos nem teljes szélességben, mert ha megbénította volna a forgalmat, már régen helyre lenne hozva. Így, lyukkal a közepén, át lehet vergődni mellette, nagy óvatosan, szélesebb járműveknek fél kerékkel a járdán.

A nyáreleji beszakadékot követően – dicséretes gyorsasággal – intézkedés történt a lyukból fakadható balesetek elhárítására, mondhatni lyukratív intézkedés ment végbe: a lyukra piros fényű állólámpát helyeztek, mely saját testével védelmezte az óvatlan gépkocsikat, hogy belé ne hajtsanak a megnyitott földbe.

Ne tessék mostmár azt hinni, hogy a lelkiismeretességnek is van határa! Mert nincsen! Azóta is – harmadik hónapja – **fantasztikus lelkiismeretességgel cserélik ki a figyelmeztető pózna piros lámpáját,** hogy megvilágítsa a földindulást, a betyár aszfalton támadt lyukat.

Más ember – olyan, akinek semmi sem elég – talán amiatt dohogna, hogy miért nem javítják ki az úttesten támad háromhónapos szakadmányt, én azonban nem ezekhez tartozom.

Én örülök, én tudom, milyen jó dolog, hogy itt tartunk! Hogy hol tartunk? Itt, hogy **jelezzük már a hibáinkat!**

Somogyi Pál

ÉS SZÓLT A HOLLÓ ...

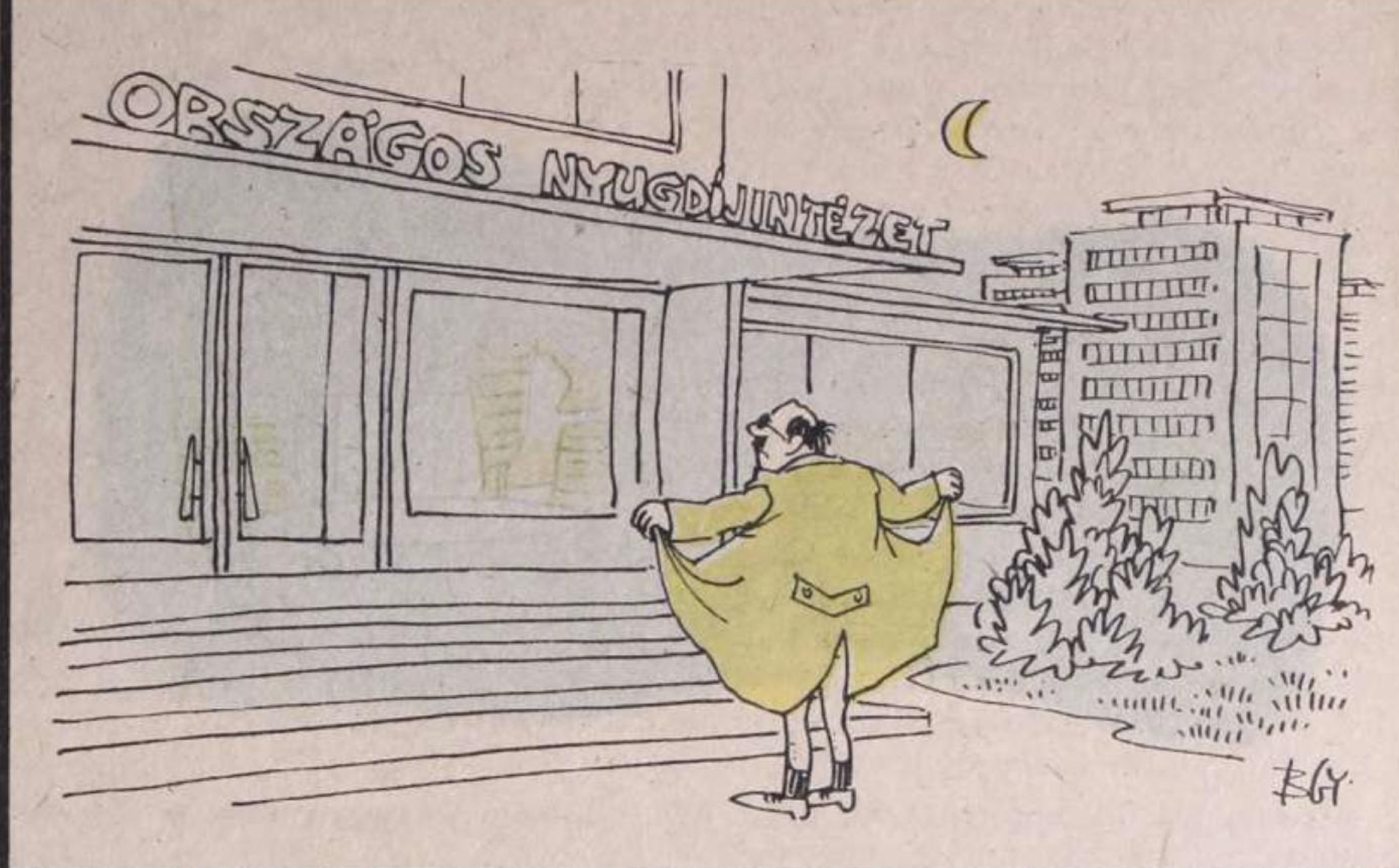

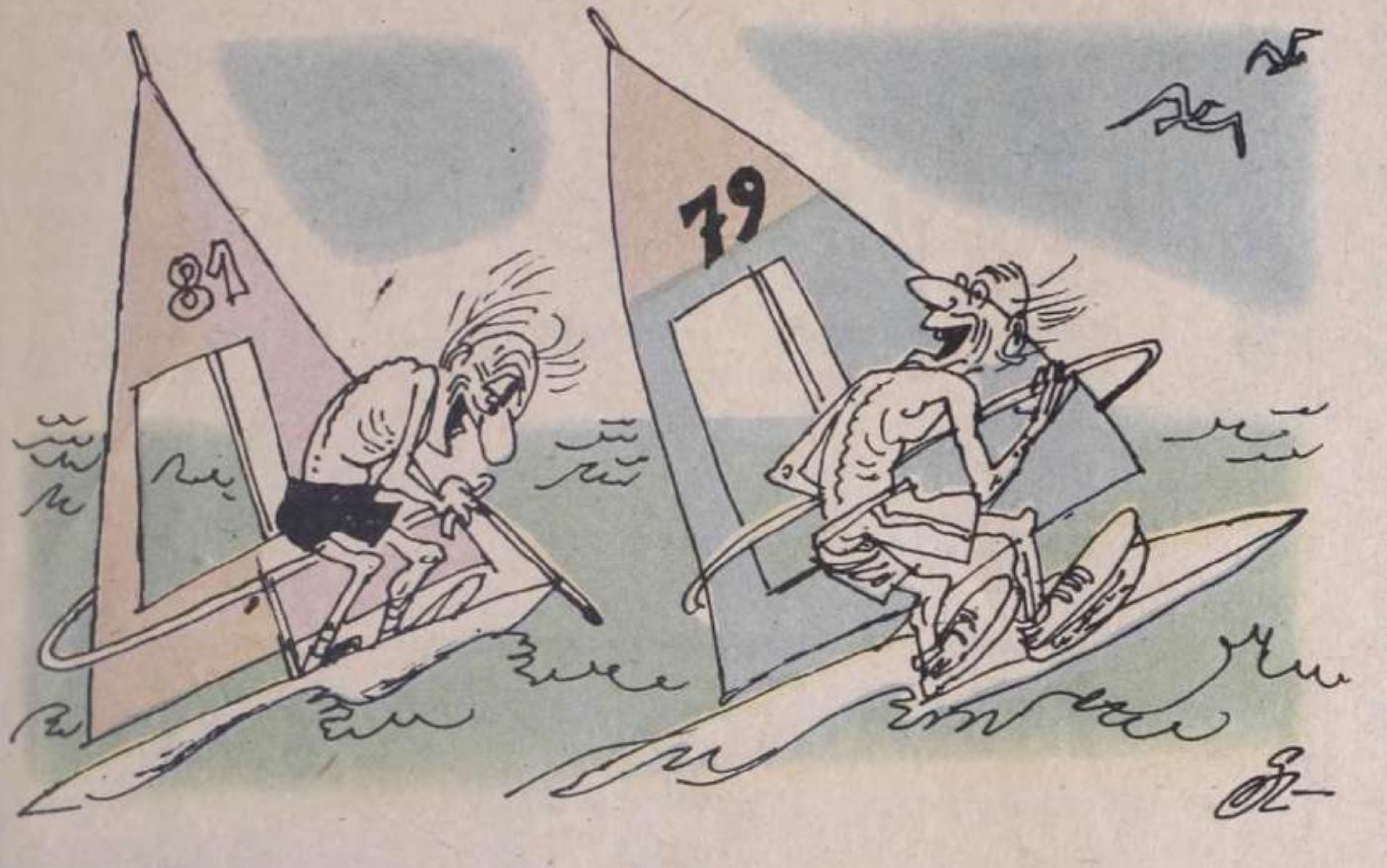
– Mikor fogják elismerni, hogy túlszámlázás történt?

NAPJAINK TÉMÁI

DRÁGA AZ ÜZEMANYAG

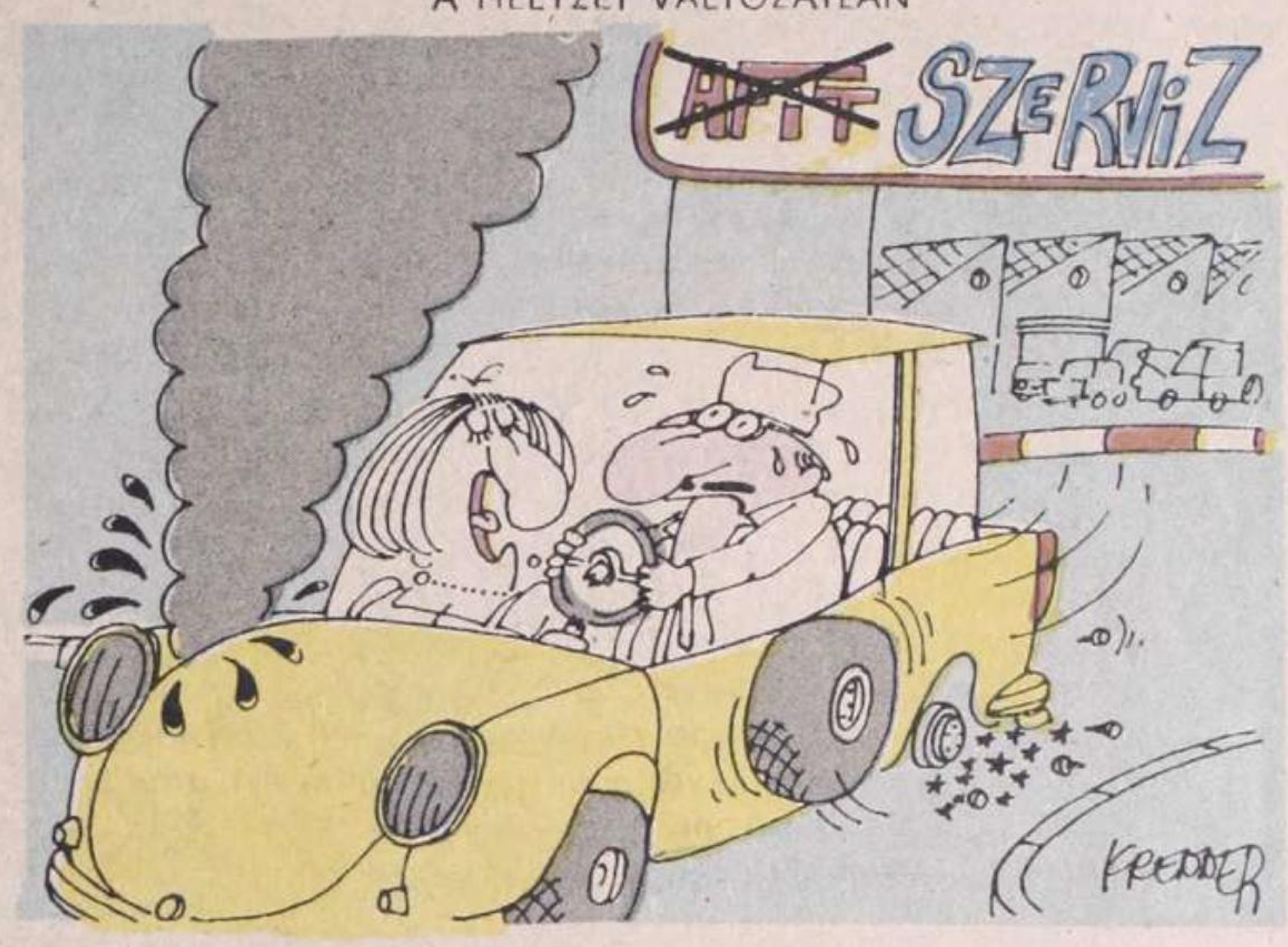

– Hurrá, most már miénk a Balaton!

A HELYZET VÁLTOZATLAN

– Biztos, hogy elég volt egy százas borravaló, Géza?

SZUPERVARIETÉ

Fór Jenő, a Transzfertranszforg igazgatója eltűnődve nézte az elébe táruló szépséget, aki titkárnőnek sem volt azért utolsó.

— Figyeljen rám, Maca — mondta egy idő után, holott tudta, hogy lehetetlent úgysem kívánhat. — Itt van ez a Leopold von Hoffmannstall úr és élénk érdeklődést mutat a mi önjáró vencsellőnk iránt. Valamennyiünk érdeke, hogy ez az üzlet létrejöjjön. Ennek érdekében célszerű lenne, ha Leopold von Hoffmannstall úrnak legapróbb szeszélyeit is ki tudnánk elégíteni pesti tartózkodása során... ha érti, mire gondolok...

— Nade, főnök — kacagott fel a kis Maca ezüst csengettyűk módjára. — Hát mondtam én valaha csődört?

Mert a kis Maca nemcsak olyan szép és simulékony volt, mint a fehér elefánt szemfoga, hanem olyan okos is.

Másnap reggel aztán a kis Maca kisírt szemekkel és vastagon bepólyált ujjakkal üldögélt az asztala mellett, s mert alapjában szorgalmas titkárnő volt, igyekezett azzal az alabástrom orrocskájával ütögetni a billentyűket.

— Na, főnök — hüppögte Fór Jenő ismételt kérdezősködésére —, megsütheti a maga ügyfelét. Leopold von Hoffmannstall úrnak egyetlen szeszélye van. Amatőr xilofonvirtuóz. Kénytelen voltam pitymallatig duettet játszani vele. És valahányszor fisz helyett giszt fogtam, a kezemre ütött azzal az átkozott kalapácsával.

A vencsellőüzlet nem jött létre, viszont Fór Jenő másnap anyagkönyvelői minőségben, ám kiemelt fizetéssel felvette Flekk Tituszt, a neves xilofonművészt. Ez remek húzásnak tűnt, mert akkor már Pestre érkezett Jokuki Faracuki asszony, s mint a Zagsun cég fősogunja élénk érdeklődést mutatott a Transzfertranszforg félvezetős nokedliszaggatója iránt.

És Flekk Titusz, a többek által előnyösen ismert xilofonművész másnap reggel galambbá őszülve és ronccsá szaggatva könyvelte az anyagot.

— Amatőr állatszelídítő a bestia — zokogta a tartós sokk állapotában. — Hajnalig a pumáját simogattam.

— És?

— Harapott a bestia!

— Az ügyfél, vagy a pumája?

— Is-is.

A nokedliszaggató-tranzakció füstbe ment, viszont Fór Jenő másnap raktárkezelői jelleggel, ám előnyös prémiumfeltételek mellett alkalmazta Destructo kapitány, a villámbajszú oroszlánidomárt. Ez zseniális intézkedésnek tűnt, mert akkor már bekopogott Jim W. Hickenstooker és a Hipermangan Ltd mafiózójaként megkülönböztetett érdeklődést tanúsított a Transzfertranszforg tranzisztoros madárkalitkája iránt.

És Destructo kapitány, a halálmegvetéséről hírhedt oroszlánszelídítő másnap félkézzel kezelte a raktárt. Félelmetes jobbja ernyedt liliomként fityegett alá, bajsza a tarkója mögül villámlott és függőlegessé vált mosolyában volt valami borzasztó.

— Amatőr karatebajnok volt a gazember — motyogta foghíjasan és a vérveszteségtől sápadtan.

A kalitka-üzlet így ebek harmincadjára jutott, viszont Fór Jenő maga köré gyűjtötte a Transzfertranszforg valamennyi alkalmazottját. Idomárokat, zenevirtuózokat, tűzevőket.

— Itt az ideje — mondta —, hogy profilt változtassunk. A sátrat már megrendeltem, a lovaskocsik készen állnak. Vállalatunk holnaptól Bumsztárá Szupervarieté néven járja az országot.

A Transzfertranszforg lett ily módon az első cég, amely hivatalosan is cirkusszá vált.

Peterdi Pál

Van két hírünk, egy jó hír és egy rossz hír:

A mi óráinkat visszaállítják — a taxiórákat pedig előre

Numizdat

Napjainkban gombamódra szaporodnak a magánkiadású könyvek, illetve sajtótermékek. Az illetékesek igen liberálisan kezelik ezt a kérdést, úgyhogy én is kedvet kaptam: bankjegyeket akarok kinyomtatni magánkiadásban.

Szeretném, ha nem értenének félre! Nem bankjegyet akarok hamisítani, dehogy, hiszen az még a Magyar Királyi Térképészeti Intézetnek sikerült annak idején. (Apropos: azok a balekok akarták újrarajzolni Európa térképét amikor még egy vacak százfrankosra se tudták rendesen felcsinálni a Jeanne d'Arc-ot!)

Szóval hamisításról szó sincs, ha megkapom a szükséges engedélyeket teljesen legálisan indítom be a préseket. A címletek pedig teljesen testreszabottak lennének, hogy ne kelljen minden egyes kifizetésnél különböző címletekből összekotornom a fizetendő összeget.

Az egészet úgy képzelem el, hogy mondjuk minden hó második napján lemegyek a munkahelyem bérszámfejtésére, ahol kapok egy igazolást, hogy arra a hónapra 4800 forint összegű címlet kibocsátására vagyok jogosult.

Először egy 795 forintos címletű bankót nyomatnék. Ez egy szép, nagy bankjegy lenne, egyik oldalán egy stilizált 1+2 félszobás összkomfortos tanácsi bérlakás rajza, a másik oldalon pedig a lakásbérleti szerződésem másolata. Ezzel fizetném ki a lakbért.

A következő 176,50 forintos címletet a Posta kapná a havi telefonszámlám ellenértékeként. Ennek a papírpénznek az egyik felét — stílszerűen — beáztatnám egy lavór vízbe.

Az OTP tartozásomat egy 973 forintos címlettel törleszteném. A bankó hátoldalán Szirmai Jenő lovasszobra állana, amely diszkréten emelgeti a kamatlábait.

A közüzemi számláim egyenértékeként az 1064,73 forint címlet szolgálna. Ez egy kör alakú bankó lenne, benne excentrikus körök jelképezik a fegyelmezetten tudomásul vett energiaár begyűrűzést.

A következő címlet egy 60 forintos lenne, ezzel fizetném a tévé-díjat. Ez a címlet főként a régiségeket gyűjtő numizmatikusok körében lenne népszerű.

Feltétlenül nyomatnék egy 1600 forintos bankjegyet is. Ennek egyik oldalán egy pisztoly, a másik oldalán pedig két tank díszelegne. De ez ne tévesszen meg senkit, nem a havonta esedékes hadikiadásaimat fizetném belőle, ugyanis a pisztoly egy stilizált benzinkút töltőpisztolyát jelképezi, a két harckocsi pedig azt, hogy a címletből kétszer tudok tankolni.

A következő, 110 forintos címletet viszont saját portrém díszítené. A megállapodás szerint ezt a bankót kellene felmutatnom a BKV járművein a szabad utazgatás ellenértékeként.

A következő címlet...

Node, tudom, az éber olvasó már kiszámította, hogy több címletet nem nyomtathatok, mert kimerült az engedélyezett keret. Hát igen, most jön majd igazán jól az a bankóprés!

Trunkó Barnabás

– Csak vissza akartam állítani az óráját!

– Hé, ne szóljon a külföldi vadászoknak, én nem vad vagyok, magát kell elvinnem.

Háthá valaki nem ismeri

— Mi a legszebb, amit a kémiának köszönhetünk? — kérdi a tanár a diáktól.

— A szőke nők.

*

A feleség odafordul a férjhez:

— Egon mondtál valamit?

— Nem, egy szót sem szóltam.

— Pedig úgy tűnt.

— Ó, az még tegnap volt.

*

Edző a bokszolóhoz, aki gyengén ütögeti a homokzsákot:

— Most még eldöntheted, miért indulsz: a nehézsúlyú világbajnoki címért, vagy a Nobel-békedíjért.

*

— Mikor vette észre, hogy ellopták az autóját?

— Tegnap este... Ahogy lemegyek az utcára, beülök a kormány mellé és indítani akarok — autó sehol!

FÜLÖP GYÖRGY: ÁLLATI LEXIKON — L — A LAJHÁR

ÉLETMÓD

Lóg az ágon... egy mozdulat
számára már nehéz tusa,
Néhanapján egyet ásít,
de nem is lesz infarktusa!

TÚLÉLÉS

Volt sok ősi ellensége,
kerülgette annyi baj már...
De kipusztult a kardfogú,
és békésen csüng a lajhár...

LÓGÁS

Miért őrá hivatkoztok?
Logikátok könnyen feldől,
hisz ti lustaságból lógtok,
de a lajhár mindig – elvből.

BALSORS

Ha emberként jön világra
talán híres filozófus,
de így csak a nyelvét öltve
ugratja egy hülye mókus.

SZÜRETI PATRONÁLÓK

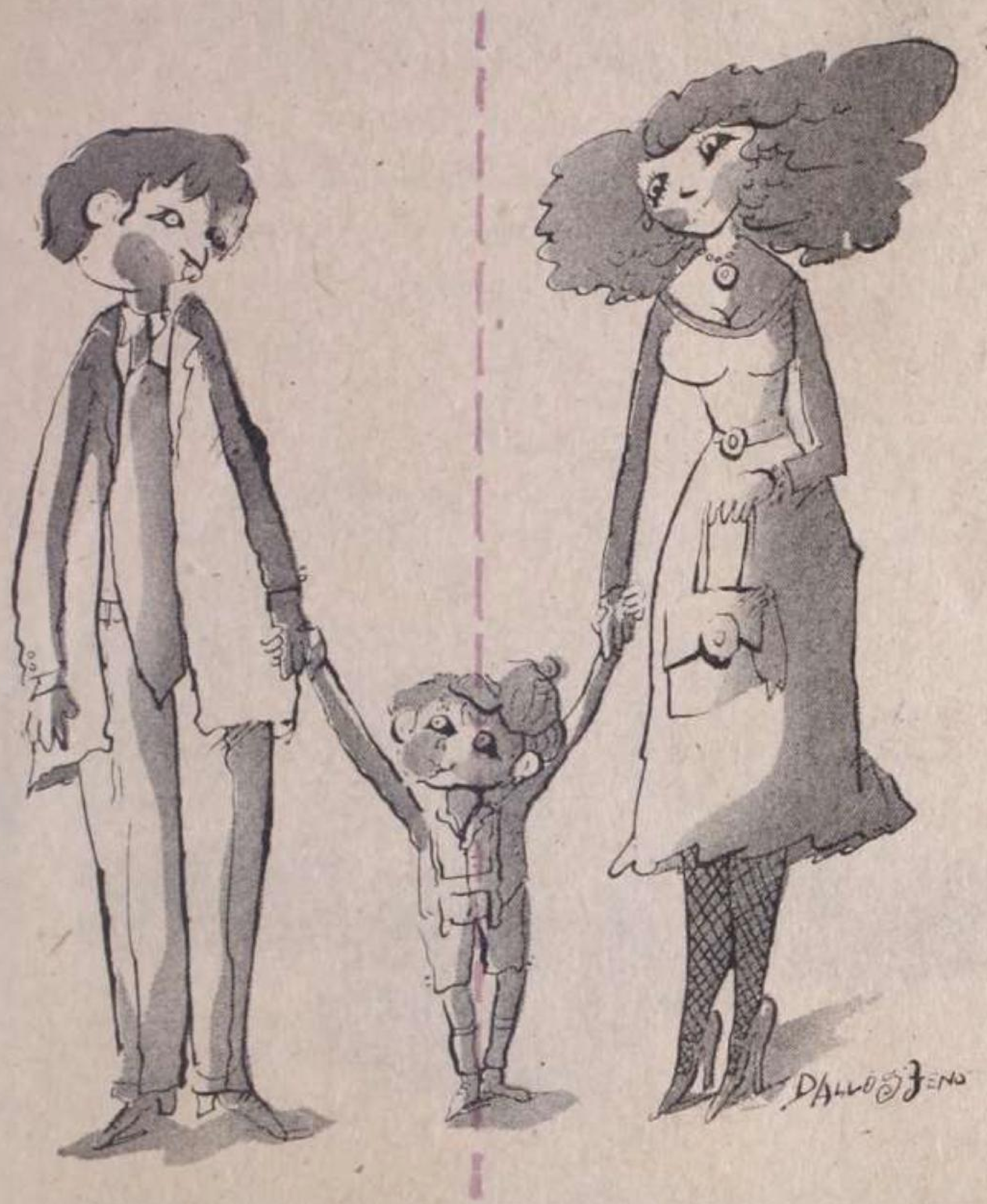
– Melyik iskolából jöhettek ezek?

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS

– Hogy kerülsz te ide, ahol még a sárkányrepülő sem jár?

ELVÁLT SZÜLŐK GYEREKE

VADRAGASZTÓ

A MUMUS

Szeptember elején vettem észre, hogy valaki követ az utcán. Az iskolások vidáman cipelték táskájukat a suliba, az első osztályos gyerekek szülei fütyörészve vagdosták éjfélig a kisdiákoknak a különböző betűket, nekem pedig fényes nappal a nyomomba szegődött a mumus.

— Aki arra jogosulatlan személynek vagy a megengedett mennyiségen felül bárkinek kábítószert juttat, tízezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható — suttogta fülembe a buszmegállóban a sötét illető.

Ijedtemben egy gyorsjáratra szálltam fel, amelyik csak a Keletinél állt meg, jóllehet egy fia kábítószer se volt a zsebemben.

— Aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, elzárással vagy ötezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható — mondta az Emke aluljáróban az ördögi alak.

Félelmemben hangosan felkiabáltam az aluljáróban, mire a vidéki kosárárusok százfelé szaladtak, noha nem volt a megjelenésemben semmi közösségellenes.

— Aki mással szemben a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, háromezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható — szólalt meg a munkahelyemen a szekrény mögül a mumus.

Rémületemben olyan csúnyát mondtam a kollégámnak, hogy kiejtette kezéből a pipáját, bár nem csorbítottam meg őt.

— Aki valótlan tény — vagy való tény elferdített — bejelentésével a hatóságot szükségtelenül intézkedésre kényszeríti, ötezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható — hadarta a gonosz árnyék a melegpadló alól, miközben a kéziratomat írtam.

Izgalmamban fejjel lefelé írtam meg a cikkemet, ami így is érthetetlen volt, pedig nem ferdítettem el senkit.

— Aki kétezer forintot meg nem haladó kárt okozva csalást, szándékos rongálást követ el, húszezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható — duruzsolta a rossz szellem, amikor hazafelé bemenekültem előle egy telefonfülkébe.

Zaklatottságomban a fülke oldalán mentem ki, holott nem csaltam a kártyán.

— Aki csempészett vámárut vagyoni haszon végett megszerez, elrejt, vagy ilyen vámárú elidegenítésében közreműködik, feltéve, hogy az áru belföldi forgalmi értéke a húszezer

forintot nem haladja meg, úgyszintén, aki e cselekmények bármelyikét megkísérli, húszezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható — rikácsolta a csúnya rém, amikor bementem egy dohányboltba.

Zűrzavaromban holland szivart vettem amerikai cigaretta helyett, ámbár nem lett belőle vagyoni haszon.

— Aki átmegy a tiloson — kergetett át a piros jelzésen a fantom.

— Aki a szabad vizek jegén való tartózkodás szabályait megszegi — üldözött a liftaknába a kísértet.

— Aki a kötelező tűzrendészeti oktatásban való részvételét megtagadja, vagy az oktatásban nem vesz részt — hajszolt a villanybojler tetejére a szörnyalak.

— Aki a honvédelmi kötelezettséggel összefüggően elrendelt orvosi vizsgálatnak vagy gyógyító eljárásnak magát nem veti alá — űzött a konyhakredencbe a mumus.

— Aki más földjén jogtalanul legeltet, aki a méhtenyésztéssel kapcsolatos kötelességét megszegi, aki engedély nélkül hullott agancsot gyűjt, aki erdőterületre törmeléket, szemetet vagy más, oda nem való anyagot hord, aki nem az arra kijelölt helyen táborozik, aki kiállít, aki beszerez, aki felhasznál, aki forgalomba hoz — szólt utánam a rémisztő pofa, de én fogtam egy konyhakést és felnégyeltem.

Most várom a rendőrséget, hogy elvigyenek. Remélem, olyan helyre zárnak, ahol jó ideig nem kell félnem az új szabálysértési kódextől!

Tormai László

POP-MÚZEUM

Pop-aukcióról érkeztek hírek Londonból, ahol a jó angolok fontjaikat olyan apró, ám hasznos dolgokra költik mostanában, mint amilyen John Lennon fehér gitárja — ezt 8800 fontért vette meg egy vállalkozó kedvű úr —, de említhetnénk azt a zongorát is, amelyen a legendás Beatle a Lucy in the Sky with Diamonds című dalt komponálta.

Nem tudni miért, de a hazai rockereklyékről mintha kevesebb szó esne, sőt, hogy kissé pontosabban fogalmazzunk: ezekről egyáltalán nem beszélünk. Pedig felbecsülhetetlen értékeink nekünk is vannak, s bár kis nép vagyunk, vajon melyik ország engedhetné meg magának azt a luxust, hogy elherdálja azt a szappantartót, amelyet Karmandula Béla, a Vakondock együttes volt

másodgitárosa vágott egy rosszul sikerült házibuli után menyasszonya fejéhez?

De akinek még ez sem elég, azt hadd kérdezzük meg: vajon mennyire taksálná azt a Napégette Bornirtot ábrázoló portrét, melyet Halszemű Káró — becenevén Károszemű Hal — egy ízben olyan sokáig nézett, hogy végül könnybelábadt a szeme?

Újabban szerencsére örvendetes változások is várhatók, lihegő hírnökök az első magyar Pop-múzeum felállításáról számolnak be. Épp ideje, hogy történjen már valami ebben a vonatkozásban, hiszen csak halmozódnak az értékek, minden cél és kiállítási hely nélkül. A jövendő múzeum gazdáinak már most szeretnénk segíteni néhány ajánlattal, ráirányítva figyelmüket például egy-két olyan kincsre, mint amilyen H. Kotorék Sopánka egy pajkos tincse, mely véletlenül egy rajongójának kezében maradt, de az csak másnap délután vette észre.

Ugyancsak múzeumba kívánkozik annak a rekettyésnek az árnyéka, ahol Nagy Melly, a később híressé vált alténekesnő elvesztette ártatlanságát. Az eset pontos körülményeit egyelőre meglehetős homály fedi, s bár többen is jelentkeztek, miszerint megtalálni vélték a szóban forgó dolgot, a bejelentések mind ez ideig hamisnak bizonyultak.

Nem hamis viszont az a húsz centiméter hosszú kötéldarabka, amelyen egy nyárvégi esten Morbid Aranka, ez a csupaszív, félagyú hebehurgya lakáskulcsát vitte magával a rumlifalvi nagy koncertre. Az eset már csak azért is egyedülálló, mivel Morbid Arankának soha nem volt lakása és legjobb tudomásunk szerint nem is lesz.

Akit persze nem az ilyen felszínes dolgok érdekelnek, annak nyugodt lélekkel ajánlhatjuk azt a hatalmas fát, amelybe Lelkesné Fásult Aléltka, a szülei körében méltán népszerű énekesnő vágta a fejszéjét. Aléltka tulajdonképpen egy kis fába akarta vágni a fejszéjét, de mindössze egy nagy fát sikerült eltalálnia, így azután beérte ennyivel.

A leendő pop-múzeum bizonyára egyik legféltettebb kincse lesz Ledér Erényke második nyakcsigolyája. A még mindig ifjonti erejében levő hölgy — civilben a *Nem nem nem* zenekar alapító tagja — nyugaton élő rokonaitól új nyakcsigolyát kapott, s azt a vámelőírások megkerülésével hozta be az országba. A használt nyakcsigolyát a bizományiban próbálta értékesíteni, ahol először azt a választ kapta, hogy csak lengőbordákkal és hallójáratokkal foglalkoznak, később valahogy mégis meghűltek és felvásárolták a kerülő úton hazánkba érkezett csempészárut.

Gondolom, szerte az országban, százával találhatók még elszórva hazai popéletünk nagyságainak különféle nyomai. Úgy hírlik, a gyűjtés jó úton halad, s már most felhívjuk a figyelmet arra, hogy keressük azt a kottát, amelyre ifj. Vér Gőzös a Vér Rock Onok együttes balkezes billentyűse a *Beleharapok a saját vegetatív idegrendszerem mellé* című dalt próbálta megkomponálni.

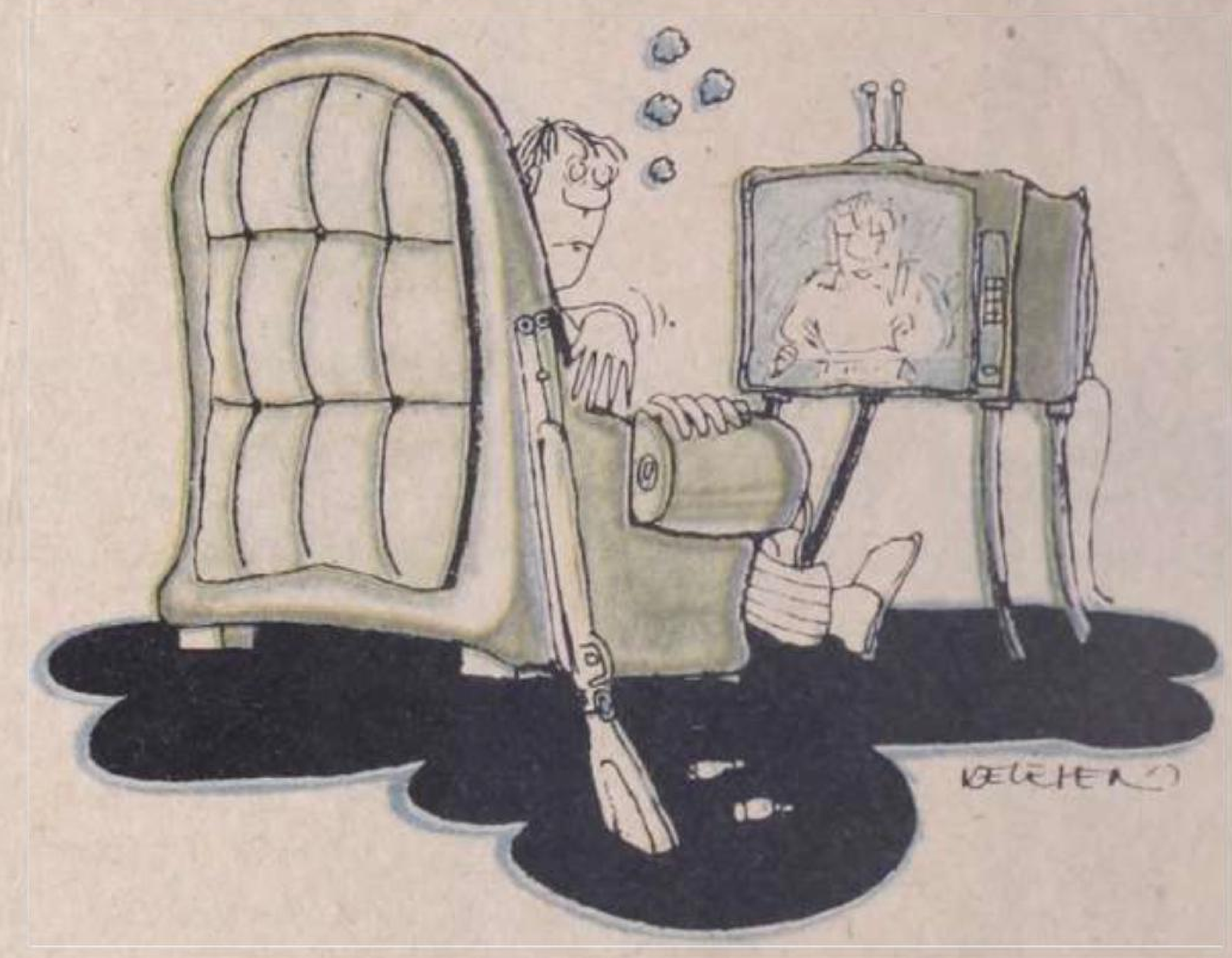
A kísérlet nem sikerült, a kotta éppen ezért majdhogynem felbecsülhetetlen értékű.

Föld. S. Péter

– 1912-es film jó lesz, vagy mélyebbre ássák?

AZ ELŐRELÁTÓ

Megismétlik a Sandokan sorozatot

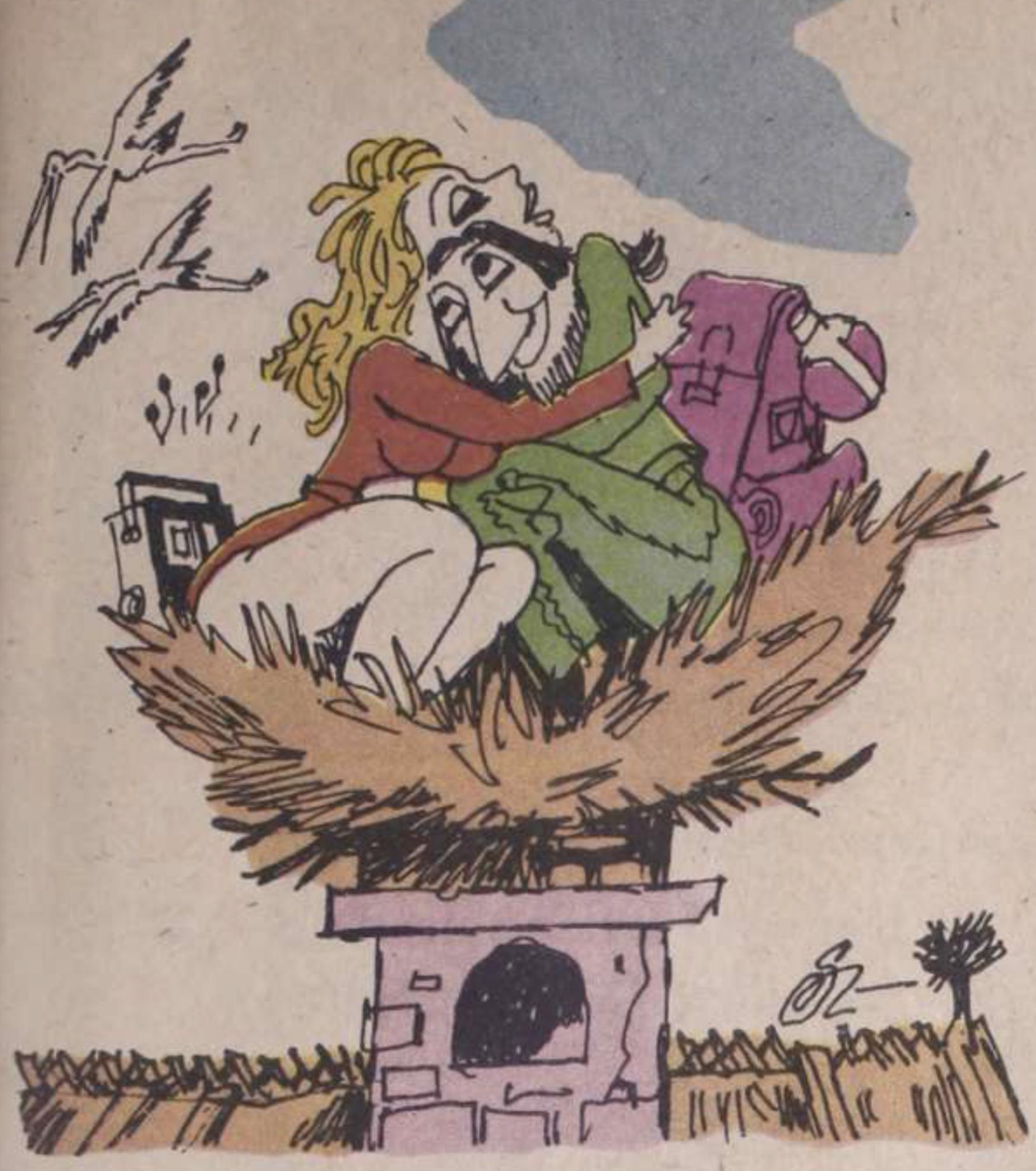
Ha nem is tud malájul
Most minden nő elájul

NEHEZEN BEINDULÓ ÜZLET

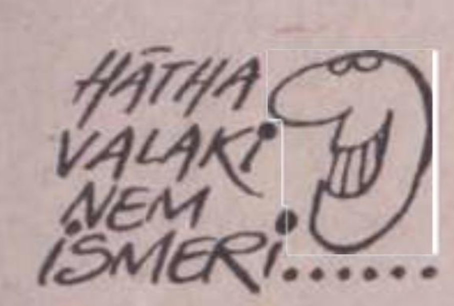

KONKURRENCIA

– Tavaszig megvan a fészkünk!

— *Visszamegyek az anyámhoz — jelenti ki a feleség.*

— *Nehéz lesz! Az előbb telefonált az apád; az anyád visszament a nagyanyádhoz!*

– Nem értem, Ady azok után is kapott útlevelet, hogy harminc napon túl maradt Párizsban?

Kevesen jelentkeznek külföldi munkára

JA, HA DOLGOZNI IS KELL...

BAKI BAKI HÁTÁN

A szántódi pusztáról olvasom egyik napilapunkban: „Elöl ... egy tornácos udvarház, *ahonnét — az amerikai rabszolga-felszabadító háború idején — Pálóczi Horváth Ádám merengett, feltehetően cseréppipával.*"

Már azt sem tudom, hogyan lehet *valahonnét* merengeni, ám elsősorban azt nem értem, miképpen volt képes az 1820-ban örök álomra szenderült Pálóczi Horváth Ádám jó négy évtizeddel elhantoltatása után merengésbe bocsátkozni (feltehetően cseréppipával), hisz az amerikai rabszolga-felszabadító háború, ha jól emlékszem, az 1860-as évek első felében zajlott.

Lehet, hogy a függetlenségi háborúra gondolt a szerző? No de hát a Függetlenségi Nyilatkozat megszületése idején Pálóczi Horváth Ádám épp csak pelyhedző állú, 16 esztendős tini volt, aki aligha merengett még túl sokat, s akkor sem cseréppipával. (Feltehetően.)

A mondat tehát így hangzik helyesen: „Elöl egy tornácos udvarház, ahol Pálóczi Horváth Ádám az amerikai háborúk egyike alatt sem merengett feltehetően cseréppipával."

●

Olvasom, hogy a sporthivatal egy nagyobb sportesemény előtt *„esélylesést adott"*.

Fogalmam sincs, mi az az esélylesés, még kevésbé arról, hogyan lehet lesést adni. Mindenesetre, ha a sporthivatal mindenáron lehetetlenre akar vállalkozni, a fönti faksznik helyett kezdje sportéletünk következetesebb megreformálásával.

●

Egy Freund nevű rokkant osztrák férfi — tudósít egy reggeli lapunk — 4000 kilométert tett meg járókocsijában 58 nap alatt. *„A svédországi Göteborgból indult el"* és most *„visszatért Bécsbe"*.

Göteborgból elindulni és Bécsbe visszaérkezni szerintem nagyobb teljesítmény, mint 4000 kilométert 58 nap alatt tenni meg járókocsival.

●

A minap egy bizonyos *„nem-szent"* hölgyről beszélt valaki a tévében. A „nem-szent" hölgy (személynevét sajnos elfeledtem) egy német film címe (állítólag), tekintve, hogy a németben *die unheilige* X. Y. szerepelt, amint ezt a képernyőn láthattuk is.

Tudom, mennyire szegény a Magyar Televízió nevű eklézsia (hiszen az én megdolgozott szerényke honoráriumaimat olykor 2—3 hónapig is „kölcsön tartja" magánál), így aztán nem csoda, hogy nem szerződtethet magas kvalitású fordítókat. Annyit azonban még egy közepes fordítónak is illenék tudnia, hogy az „unheilige" szó nem a *heilige* ellentéte, hanem az *Unheil* (baj, vész) szóból képzett melléknév. Magyarán a hölgy lehet szörnyűséges, vészt hozó, bajkeverő, rontást hordozó, lehet olyan, akinek lépte nyomán nem nő fű — épp csak „nem-szent" nem lehet, annyi szent.

●

Egy televíziós nyilatkozatból: *„Régen a lelkesedés pótolta azokat a hiányokat, amelyek ma már rendelkezésre állnak."*

Sajnos, a nyilatkozónak még lelkesedése sem pótolhatta a rendelkezésére álló anyanyelvismereti hiányokat.

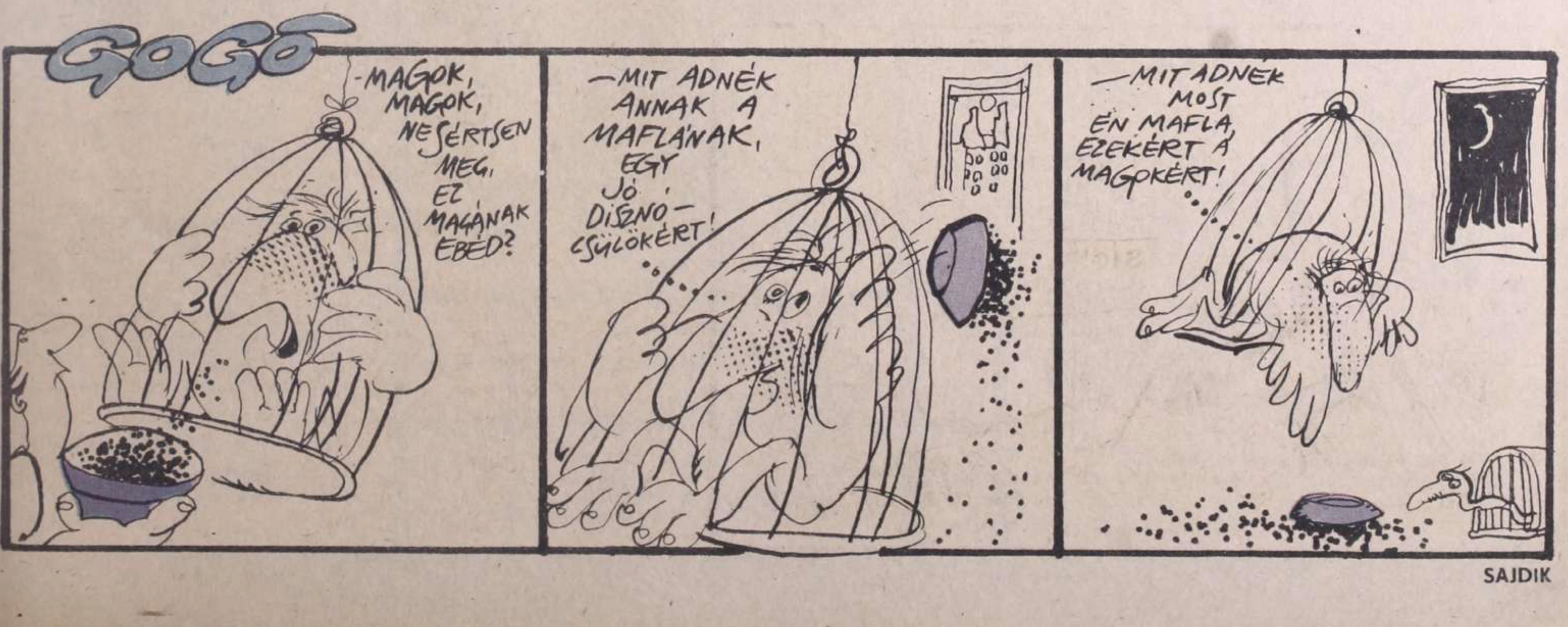
●

Egyik vidéki lapunk munkatársa látott egy — így írja — *konflit.* Hozzáteszi, hogy *„a konfli* Szegeden most állt az idegenforgalom szolgálatába"; továbbá megidéz emlékeiből egy papot, „aki *konflival* járt a temetésekre". Még továbbá: Nyíregyháza „valaha egyebek között *konflijáról* is nevezetes volt", hiszen — jól figyeljünk! — „a volt nyíregyházi *konflisok* néhány éve még kimentek a vendég elé", no de hiába, azóta eltűntek, mert „valóban igaz: *konflis* sem lehet ‚próféta' a saját városában".

Amint látható, a kedves vidéki kolléga úgy képzeli, hogy adva van egyfajta ómódi lovaskocsi, a *konfli,* s ha egyszer, ugye, a kocsi a konfli, akkor emennek kocsisa a *konflis.* Így aztán, gondolom, a bakfi anyukája a bakfis ...

Kétlovas kocsi esetén a helyzet változik: ezúttal a kocsi neve *fiák,* a kocsis pedig a *fiáker.*

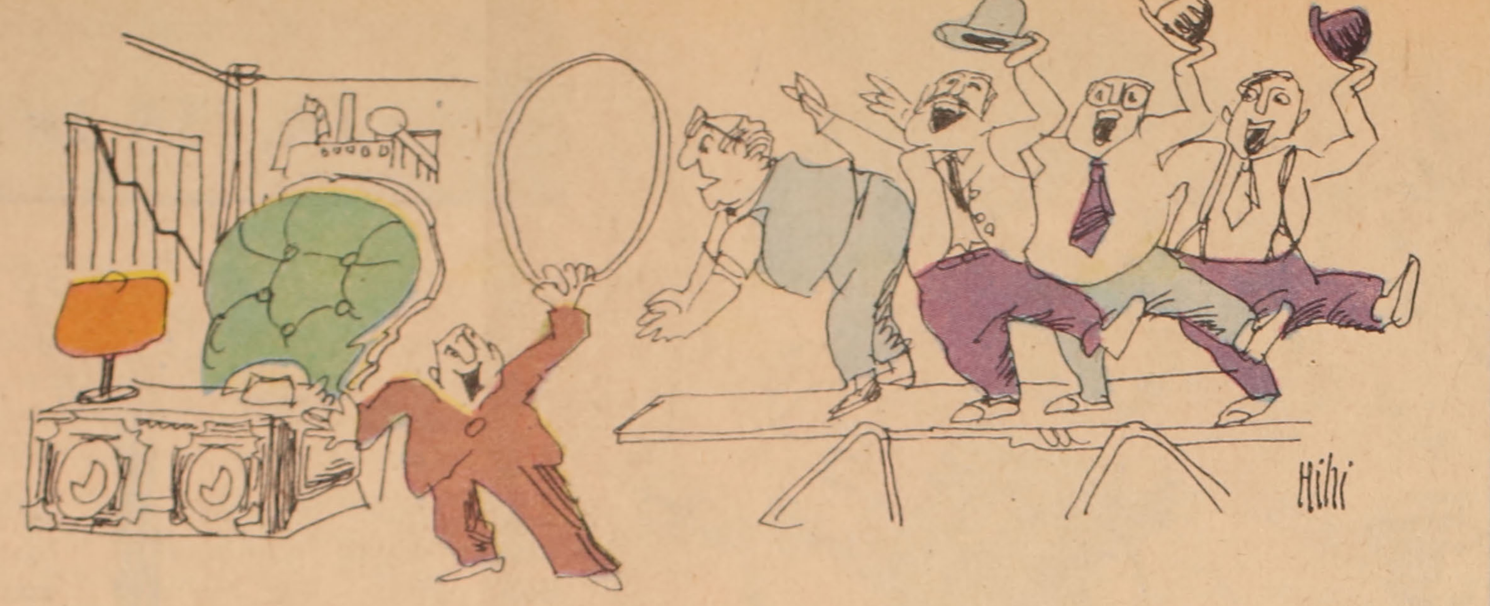
Timár György

Hegedűs István:

...címmel Mátyás király nejének magyarországi viszontagságairól.

– A pályázattal elnyerhető igazgatói állásokról.

LUDAS FÓRUM

Ládonyi Lászlóné olvasónk (Budapest, Dísz tér 15. 1014) kérdezi:

Kiről-miről írhatnának még rock-operát?

Föld S. Péter:

István, a kiskirály címmel a hatalmaskodó főnökökről.

Földi Iván:

Mátyásról, hogy ne csak királyokról legyen rockoperánk.

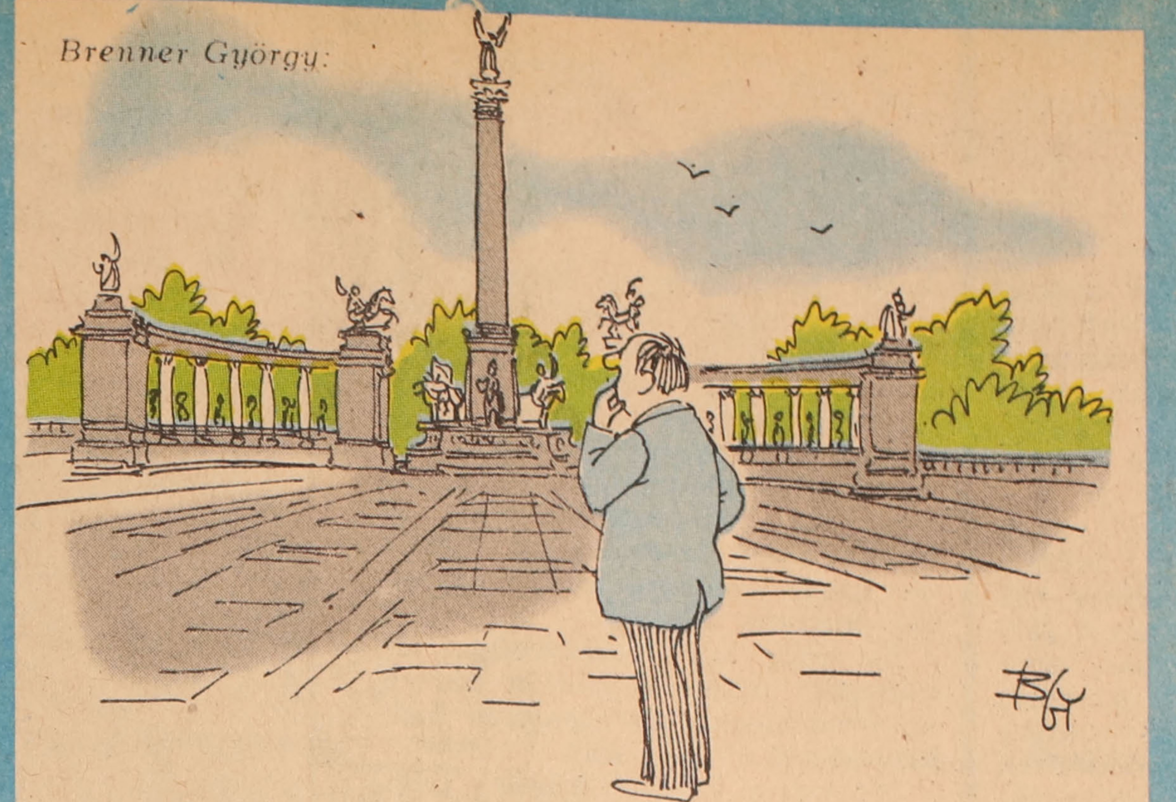
Tornai László:

Jack London éneklő kutyájáról, hátha annak jobb hangja van, mint egyes magyar rockénekeseknek.

Radványi Barna:

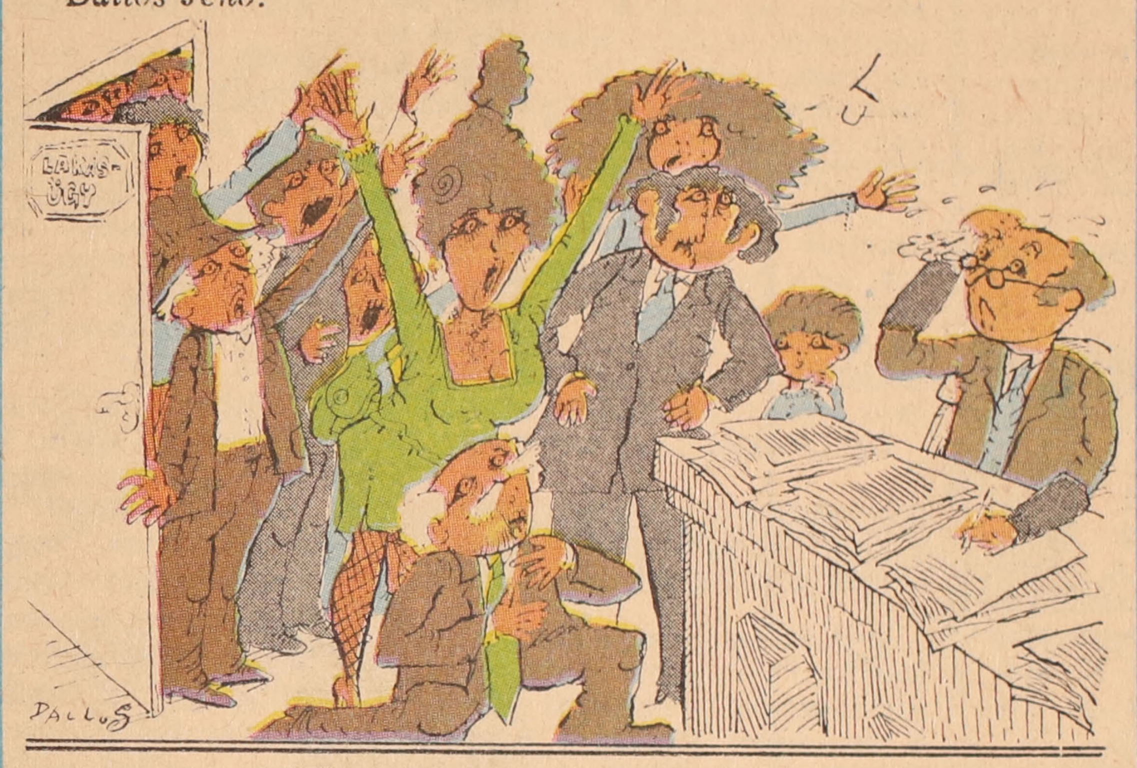
Szörényiről és Bródyról, A magyar rock bejövetele címmel.

Brenner György:

– Először végigmennék az Árpád-házon...

Dallos Jenő:

A lakásügyi előadó fogadónapjáról.

Szűr-Szabó József:

– Beethovenről, amint megsüketül!

– Szent Gellértről, evvel a fináléval!

Krenner István:

– A mindenkori szövetségi kapitány küzdelmes életéről.

Somogyi Pál:

Szívesen írnék rockoperát Széchenyi Istvánról, ha kapnék hozzá Hitel-t.

Peterdi Pál:

Az M7-esről, mert azt félévenként felújítanák.

Mikes György:

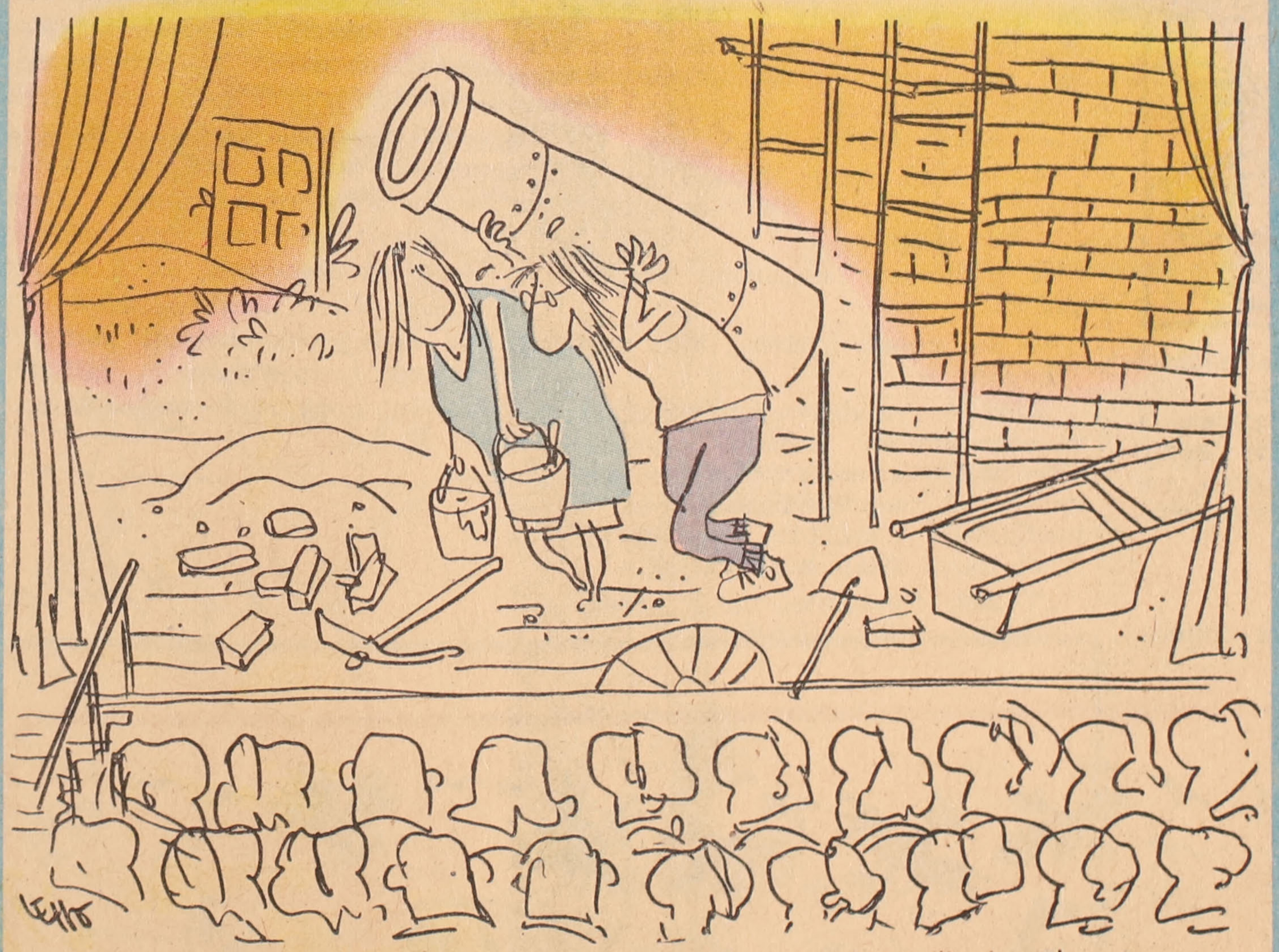
Hunyadi Jánosról. Az opera slágere már kész is van: a déli harangszó.

Fülöp György:

FERENC JÓSKÁRÓL
– Mindent meggondoltam, jejeje,
– Mindent megfontoltam, bábúbá!

Lehoczki István:

– A fiatalok magánerős építkezéséről „Jézus Mária!" címmel.

Szilágyi György:

Szuperpoprocksztárnak Árpádot javaslom, s ahol bemutatják, egyszóval a soros színhelye a műnek, (mivel nagyon széles), lehetne, mondjuk, a Vereckei szoros!

Hogyha megcsinálják, örömömben én is ropogó derékkal poprocktáncot ropok, mert látni akarom, mikor a hét vezér a nyeregben rockra puhítja a popot...

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

ÜKAPÓ MESÉI

Statisztáló magyarok

Ükapó egy hasáb hasadóanyagot dobott a pislákoló atommáglyára, kényelmesen hátradőlt ósdi karosszékében, aztán mesélni kezdett:

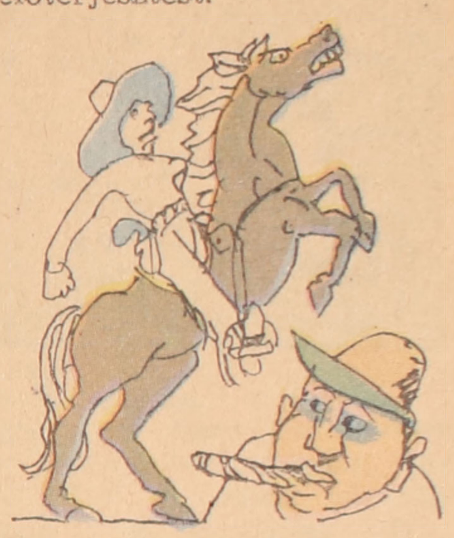
— Tudjátok, gyerekek, ez a dolog akkoriban történt, amikor Magyarországnak még nem volt közös a határa Ausztráliával, hanem csak egy pöttöm államocska volt Európa közepén. Ebben az időben még Amerika sem tartozott Budapest agglomerációs övezetéhez, hanem nagy, erős és gazdag ország volt. Ne röhögjetek, büdös kölkök, mert végigvágok rajtatok a pipaszárral!

Történt egyszer, hogy az amerikaiak harcos filmet forgattak, s volt ebben egy csatajelenet, amelyhez nagy pusztaságra és rengeteg statisztára lett volna szükség. Magyarország látszott a legalkalmasabb helynek a felvételhez. Itt volt a Nagyalföld, meg tízmillió statiszta éppen elegendő a csatajelenethez. A magyaroknak is kapóra jött a dolog, el voltak adósodva és az amerikaiak egyetlen forgatási napért 100 dollárt fizettek minden résztvevőnek.

No, elég az hozzá, hogy egy vasárnap hajnalon ötmillió indiánnak öltözött magyar sorakozott fel a Tiszánál, velük szemben meg ugyanennyi sápadtarcú (sminkelve) a Dunánál. A forgatásról csak érvényes orvosi igazolással lehetett távol maradni, de ki volt adva, hogy senki sem kaphat ilyen igazolást.

Adott jelre össze kellett volna csapnia a két tábornak, de tudjátok, gyerekek, akkoriban Magyarországon a harci szellem nem volt valami acélos. Az indiánok nagy része ugyanis azonnal elásta a csatabárdját, hogy a forgatás után ne kelljen visszaadni, jó lesz még a ház körül valamire. Az élelmesebbek mindkét oldalon hamarosan pavilonokat és bodegákat állítottak fel, amelyekben népi hímzésű skalpokat, műanyag kínzócölöpöket, lángost, palacsintát, zöldséget lehetett kapni. A közlegények és közleányok megalapították a Magyar Sápadtarcú Rézbőrűek Szakszervezetét. Fő követelésük volt a nyolcórás csatanap, óránként tízperces békepipaszünettel. A tisztek a válságos hadihelyzetre való tekintettel értekezletet hívtak össze, amelyen megtárgyalták „Az állami és magántulajdonú lovak közcélú használatának általános szabályai, különös tekintettel a magánlovak mérföldenkénti zabpénze összegének megállapítására" című előterjesztést.

A nap közben már túljutott a delelőn, az amerikai filmesek pedig a hajukat tépték, mert a csatatéren kölcsönös megértés és közmegegyezés uralkodott. Addig a legizgalmasabb eseményt a Nőtlenek —Kopaszok kispályás labdarúgó-mérkőzés jelentette, de erről is tudta mindenki, hogy a játékosok már eleve döntetlenben állapodtak meg.

Már alkonyodott, amikor az egyik amerikainak mentőötlete támadt: a rézbőrűek táborában elhíresztelték, hogy a sápadtarcúak egy dollárral több napidíjat kapnak, a másik oldalon viszont ennek éppen az ellenkezőjét kezdték terjeszteni.

No, csak ez hiányzott! A sápadtarcúak még jobban belesápadtak a méregbe, a rézbőrűek pedig kiásták a csatabárdot és a két tábor rettentő haraggal egymásnak esett. Az elkészült felvétel olyan élethű lett, hogy a világban minden fesztivál díját megnyerte. És azontúl minden filmgyár nálunk vette fel a nagy csatajeleneteit, persze jó pénzért. A magyarok szorgalmasan ütötték egymást és mindnyájan megtollasodtak, mint a valódi indiánok. És azóta mondják a világon mindenfelé a nagyon szorgalmas, igyekvő emberről: *Statisztál, mint magyar indián a kemény valutáért.*

Karcagi László

Csak úgy firkálgatok

STÁTUSSZIMBÓLUM

Ha valakinek esetleg szüksége volna rá, közreadom, hogy az elmúlt napokban miről értesültem:

Ma már balatoni villa, olasz csempe, erdélyi kopó, indonéziai társasutazás nem az előkelőség jele. Új státuszszimbólumok vannak.

Kutya helyett menő helyeken csak majmot tartanak. Cerkóf majom már tizenötezerért kapható. (Hol? Nem tudom. Nem mondták meg. Nem tartozom az előkelőségek közé.) A majomketrec ára ötezer forint, Bécsből kell hozatni.

Státuszszimbólum még az amerikai fenyőből készült konyhabútor, ára potomság: százezer forint. Jobb helyeken az alagsorban bárt vagy borozót rendeznek be, kizárólag tölgyfabútorral.

Könyvben kódex a divat. Nem ember, aki még nem jegyeztette elő háromezer-ötszázért a Jordánszky kódexet.

Ha valakinél még olyan státuszszimbólum található, mint diploma, szaktudás, hivatástudat, munkakedv, önzetlenség, közjó — lomtalanításkor nyugodtan tegye ki a ház elé.

TEJ-SZÍN

Javasoltam hogy jobb megkülönböztetés kedvéért mindennap más színnel jelöljük a tejtermékeket. Hétfő piros, kedd kék és így tovább. Nagy örömömre az ötlet visszhangra talált. A fogyasztók szívében. Rengeteg levelet kaptam, érdeklődnek, mikortól vezetik be a tejtermékek színes jelölését? Még olyan javaslatot is küldött valaki, hogy így az előző napról megmaradt tejet, tejfölt másnap reggel nyugodtan féláron lehetne árusítani, szerényebb jövedelmű családok az előző napról megmaradt tejből aludttejet, túrót tudnának csinálni. Egyszóval nagy a várakozás és a lelkesedés. Csak a tejipar nem válaszolt, a belker nem válaszolt, a hatóságok nem válaszolták, azok nem válaszoltak, akik tehetnének az ügyben valamit.

Így hát egyelőre, kedves barátaim, marad a tej fehér.

Legfeljebb a fogyasztó kékülzöldül.

TECHNIKA

Nem akarok rosszmájú lenni ezzel a technikával, de valami azért nincs egészen rendjén. Bemegyek kedvenc bankomba (az OTP-vel dolgoztatok), számlám állásáról kérek felvilágosítást. Régen ez úgy ment, hogy a kislány kiemelte a kézzel írt kartont és azt mondta: egyenleg ennyi és ennyi. Most, hála a központosított gépesítésnek, csak akkor tudom meg az egyenleget, ha megjött a dekád, vagyis a legutóbbi (legutóbbi, mikor volt az?), tíznapos periódus állása. Bemegyek a nagy állami intézménybe, ahonnan igen mérsékelt összegű honoráriumot várok, sajnos nem tudják, hogy áll a dolog, gépesítették, két-három hónapot csúsznak a kifizetések...

Kicsit aggaszt engem ez a komputerizálás magyar módra. Eszembe jut, hogy jó néhány évvel ezelőtt idegen országban jártunk. Ebben az országban nem ismerték a presszókávét. A derék magyar turisták keservesen szenvedtek a filteres és kondérban főtt kávéktól. Hatalmas öröm támadt, amikor egyik turistatársunk lelkesen rohant felénk: világra szóló felfedezés, a szálloda halljában van egy gyönyörű, valódi olasz Gaggia eszpresszógép. Nosza, valamennyien összekapartuk kis pénzünket és pavlovi reflexszel csurgott a nyálunk. Kávét kérünk, kávét — álltuk körül a gépet.

A csodálatos olasz presszómasinában virslit főztek.

KÖNYVESBOLT

Idegenforgalmi központ. Nyüzsgő kisváros. Szombat dél. A főtéren hullámzik a tömeg. A főtéren szép könyvesbolt. A könyvesbolt előtt nagy asztalnál is folyik az árusítás. Nagyszerű, úgyis meg akartam venni X. kollégám nemrég megjelent jó regényét. Itt az alkalom.

A könyv a kirakott halmazban nincs. A kirakatban sincs.

Bemegyek az üzletbe, kérem a regényt. Bamba kislány közli, hogy nincs. Jön ismerősöm, a rokonszenves és okos üzletvezetőnő.

Fejét csóválja.

Nincs.

Nem is látta. Azt nem mondhatja, hogy nem is hallott róla, mert az utóbbi időben, úgy rémlik, többen is keresték. De láthatom, milyen tömött a bolt. A könyvterjesztő manapság csak raktárnak tekinti a boltokat, nyakló nélkül küldi az árut. És nem azt, ami kellene. Száz év múlva, majd talán, akkor fognak ők kapni modern, mai könyveket kurrens árut is...

És amíg így panaszkodik, elborzadva nézem a padlón heverő könyvoszlopokat és egyszerre csak kikandikál... no, mi?

Ott van a keresett regény. Legalább húsz példányban. Rádobálva minden más. Megérkezett, letették, eszükbe se jutott, hogy egy jelentős új magyar regényt felemeljenek, egyet a kirakatba is kitegyenek, egyet a betűrendes szekrénybe besoroljanak. Esetleg bele is nézzenek...

Jó, jó, és már régen nem várom el egy könyvesbolttól, hogy ajánlják nekem a könyvet, már azt se, hogy megtalálják, amit keresek, már azt se, hogy annyira becsüljék az új magyar irodalmat, hogy a kirakatba tegyék, vagy legalább megtalálják.

De takarítani se szoktak?

VIGYÁZAT!

Mulatságos levelet kaptam (mulatságos??), egy tengerentúlról idelátogatott egyetemi tanártól. A professzor úr anyai nagyanyja magyarul kér kávét, a zöldségessel együtt a nagymamával és elég jól megtanult magyarul. Egy tudományos konferenciára jött Pestre és élvezte, hogy a presszóban magyarul kér kávét, a zöldségesnél magyarul kér őszibarackot.

Azt mondta:

— Abból kérek.

Az eladó, úgy látszik, nem tudott magyarul, mert a másik ládába nyúlt.

A professzor szigorúan megismételte:

— Én abból kértem. Ezt nem fogadom el.

Mire a vendégszerető magyar kereskedelmünk kiváló képviselője kiszórta a zacskóból a barackot, a zacskót lecsapta és a professzort elküldte valahová. Ahol majd talán kiszolgálják.

„Tessék figyelmeztetni a kereskedőket" — így a levélíró —, „vigyázzanak jobban a stílussal, hátha a vásárló külföldi." És ugyan jobban szeretném ha a stílus valamivel édesebb volna akkor is, ha hazánkfiát szolgálna ki hazánkfia, de azért eszembe jut erről egy kedves párizsi mondás:

— Ne üsd el a gyalogost, hiszen lehet, hogy ő is autós, csak már parkolt...

TABLÓ

Ahány ház, annyi szokás, Ausztráliában például a napilapok közlik az iskolai vizsgák eredményét. Ami néha nagyon kínos is lehet, ha mondjuk a kis Freddy mamája egész évben hencegett, hogy a gyerek milyen jó tanuló és év végén újságban olvashatja az egész szomszédság, hogy kettőből bukott.

Nálunk a tablók közszemlére állítása a divat. Borsódzik tőle a hátam, falra másznék, amikor a henteskirakatban fodrásztanulók mosolyognak rám és férfialsónemű-szaküzletben a gyakorló gimnázium növendékei miatt nem látom, hogy jött-e jégeralsó. Mindegy, ott vannak, elárasztják a várost, gyönyörködjünk szép, okos fiatalságunkban és szeretett nevelőikben. De ki lehetett az a fotós aki elkészítette, az az osztályfőnök, aki beleegyezett, az a diákbizottság, amelyik ízlésesnek találta és az az üzletvezető, aki kitette a kirakatba az egyik gimnázium tablóját, amelyiken a gyerekek pofákat vágnak, nyelvet öltenek, bohóckodnak, imígy is bizonyítván, hogy érettségijük ellenére is éretlenek, és a másik tablót a Váci utcában, ahol viszont fényképek helyett minden gyereknek árnyképe látható, mondván, hogy ezek vagyunk mi, sötét alakok...

Fehér Klára

– Jó ez a szabadtéri szoborkiállítás, nem kell madárijesztőt állítani.

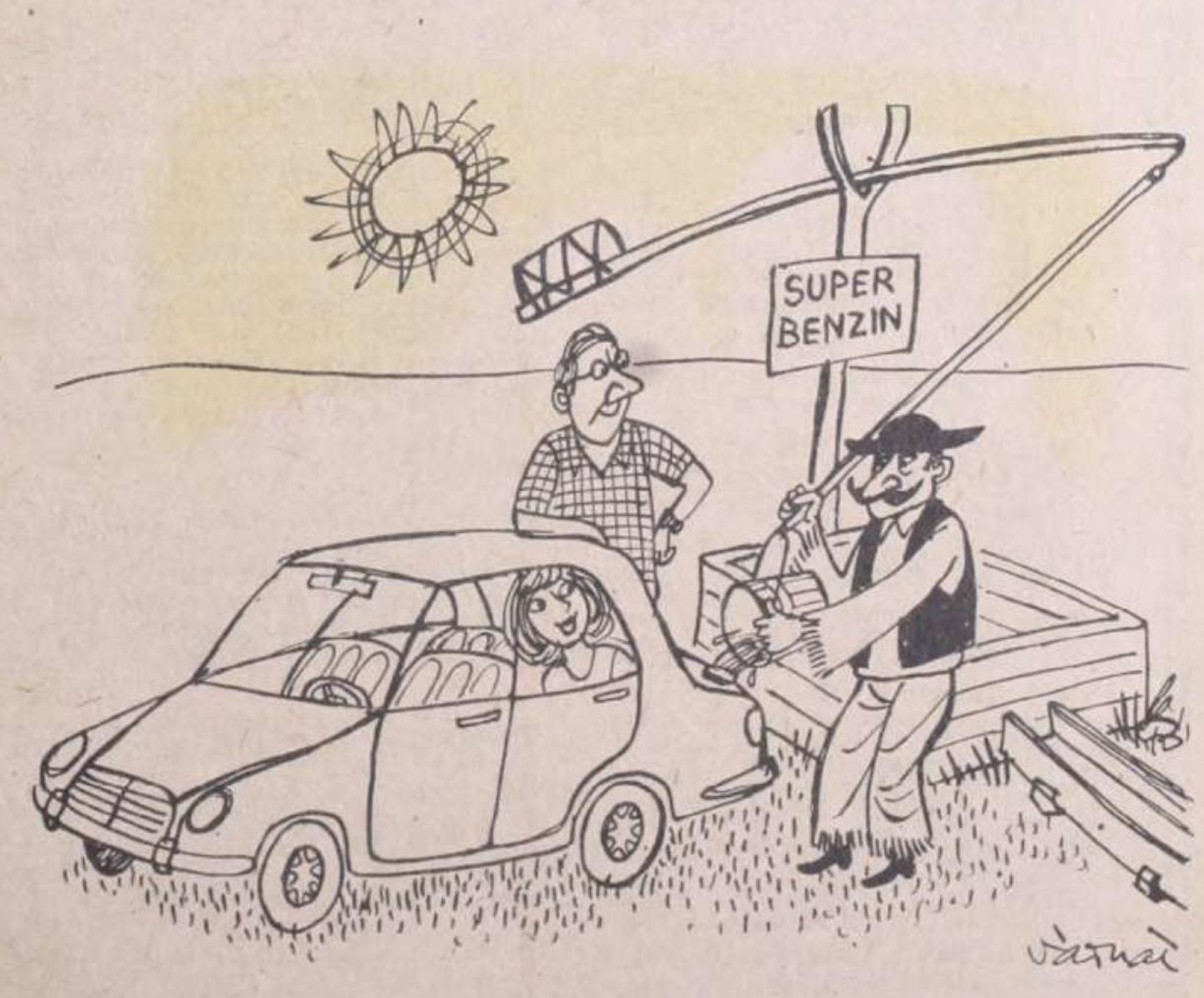
Hol van az a nyár?

HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
VÁRNAI

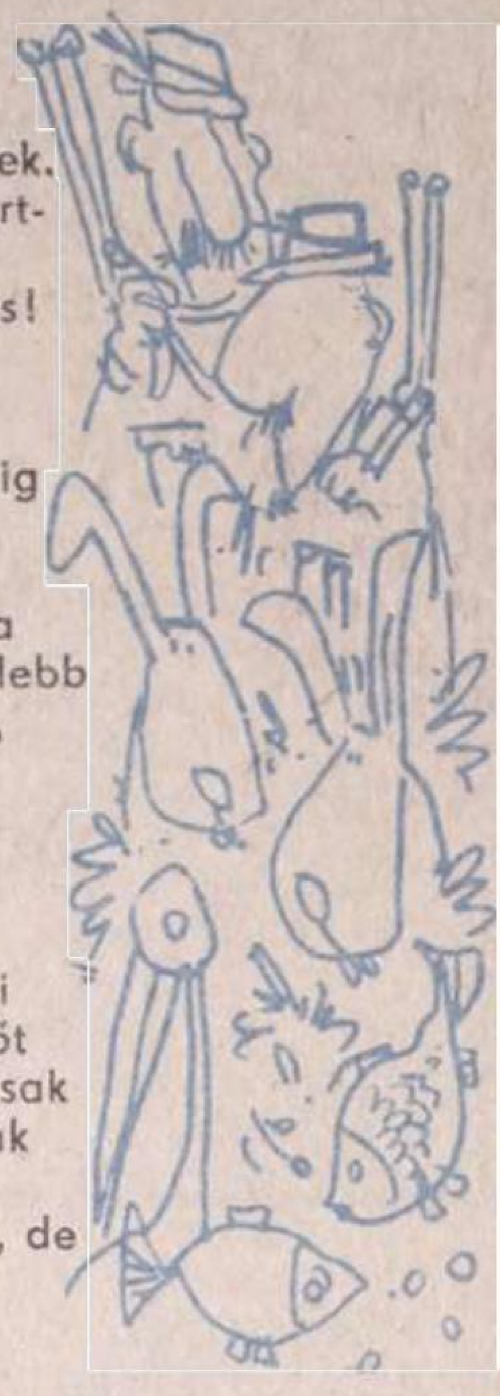

mesék az erdőből

AZ ERDŐBE

vadászküldöttség érkezett. Üzletet ajánlott, de a tárgyalások során kiviláglott: nem egyeznek az érdekek. A vadászok szerint kimutatott exportképes vadállat-adatot ugyanis — túlzottnak tartották még a nyulak is!

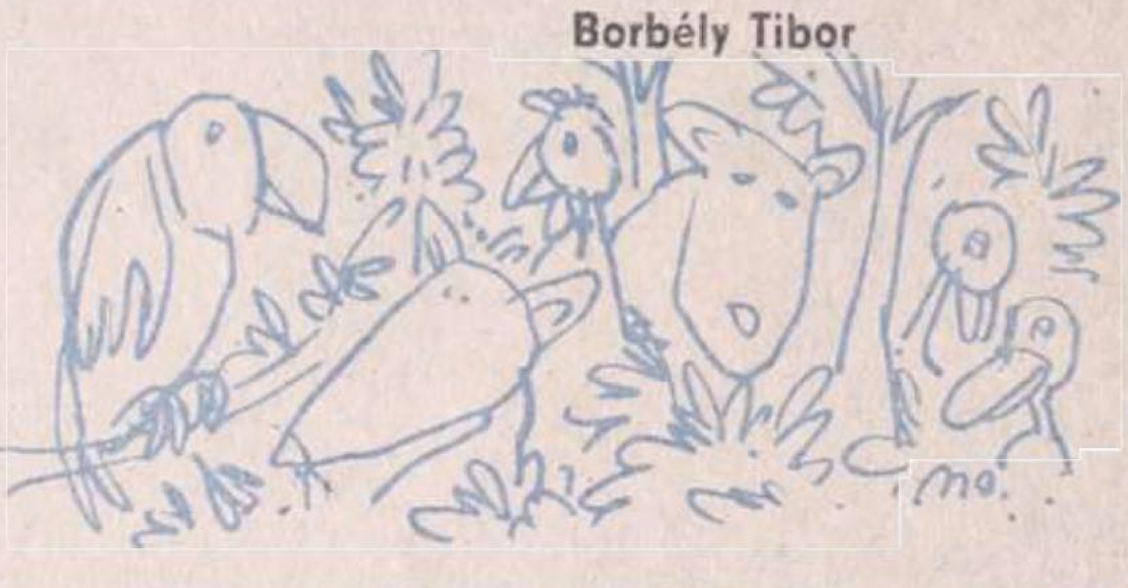
A KÖZFELKIÁLTÁSSAL

megválasztott gólya képviselte eddig az erdei parlamentben a halakat. Felmerült közöttük azonban egy új gondolat, amelynek mindössze az a lényege, hogy a választást legközelebb ne a réten tartsák, hanem a tóban, — és ha lehet: a víz alatt!

HAZASZÁLLT

egy tarka tollú, cifra papagáj, aki a távoli városban megtanult valami furcsa nyelven beszélni. Hallgatta őt a sok madár, s mert mindegyikük csak az erdő nyelvét beszéli, így mondták ki az ítéletet jelentő lényeget: „Tolla a miénknél sokkal színesebb, de az is lehet, hogy festeti — a szavát pedig, a fene sem érti meg neki!"

Borbély Tibor

MAMI TÁMASZA

Jaj, mamikám, igazán lehetetlen vagy! Hogy-hogy ne nézzem meg hússzor azt a filmet? Nagyon jó film. Te is megnézhetnéd már végre. Most miért hallgatsz? Mi? Hogy neked arra nincs időd? Na, ne csináld a fesztivált, jó? A munka után ráérsz. Jó, akkor a túlóráid után. Különben is, minek melózol annyit? Micsoda? Hogy fedezni tudd a költségeimet? Miről beszélsz, mamikám? Tessék? Hát tehetek én arról, hogy minden cipőm szétmegy, amint felhúzom? Megbecsülöm a holmimat, de mit csináljak, ha egyszer selejt? Nem, azt nem fogom hordani, mert ronda. Minek vetted meg, tehetek én arról, hogy nem tetszik? Hordd te. Majdnem a te méreted, mi az a két szám különbség? Majd kitömöd. Ezt meg hogy érted? Miért szokjak le a cigiről? Ártalmas, ártalmas, és? Te is szívod, pedig vén fejeddel igazán több eszed lehetne. Micsodaaa? Drága?! Napi egy doboz Marlboro a lányod számára, ez neked drága? Hát ilyen anya vagy te? Szívjak inkább Kossuthot? Oké, nem ordítok veled. De akkor ne dühíts fel. Mégsem kívánhatod tőlem, hogy mindent a zsebpénzemből vegyek. Igen, vedd tudomásul, hogy ötszáz nagyon kevés egy hónapra. Oké, hagyjuk ezt. Új téma? Hogy-hogy mindent összetörök? Na, ne viccelj! Csak három vázát törtem el, és ezzel is nagy jót tettem. Minek vásárolsz össze minden olcsó vacakot? Mi van a tányérokkal?! Azokat mosogatás közben törtem el, és ha jól emlékszem, még bocsánatot is kértem, igaz? Hogy ez nem pótol egy nyugati készletet? Ne filléreskedj mamikám. Tehetek én arról, hogy mindig nekem kell mosogatnom?! Jó, nem mindig, de hetente egyszer. Elég az nekem. Mi az, hogy nem segítek eleget? Mamikám, hát nem érted, hogy nekem tanulnom kell? Nem, tényleg nem segítettem a szünetben sem. Nem tudtam, hogy sajnálod tőlem azt a kis pihenést. Igen, kegyetlen vagy, mamikám. Nem számít, már megszoktam. Tessék? Á, dehogy! Nem, mamikám, nem haragszom. Igazán nem. Hát persze, hogy megbocsátok. Azért máskor ne forduljon elő, jó? Teljesen kikészülök, és akkor ki lesz a te támaszod?

Nagy Zsuzsa

Idősödő hölgy születésnapi vacsorája tetőfokán a pincérek hatalmas tortát hoznak be. Egy vendég:
— Hol vannak a gyertyák?!
— Ez születénapi buli, és nem esti kivilágítás!

AZ OLVASÓ OLDALA

ITT VAN AZ ŐSZ

Aki még most is csak nehezen akarja elhinni, azt nemcsak az győzi meg, hogy hullanak a fákról a levelek, de legalább ennyire meggyőző bizonyíték az is, hogy a második évfolyamának vége felé járó

HAJNAL-DOSSZIÉ

levélforgalma is megélénkült. Talán a nudizmus, talán a meztelenség, vagy éppen a magamutogatás háborította fel Benedek Béláné budapesti kisiparost, aki zöld golyóstollal írott levelében többek között a következőket írta: *Egyesek mire vetemednek! Nem süllyednek el szégyenükben, amikor magukat mezítelenül mutogatják és bárki „gyönyörködhet" legintimebb testrészükben is? Hová bújik előlük a rendőrség, miért nem veri szét őket? A nudistákat kötelezni kellene, hogy télen a befagyott tavon korcsolyázzanak, ruhátlanul.* Olvasónk felháborodását megértjük, még akkor is, ha nem értünk egyet vele. Nem hisszük, hogy egy összevert nudista szebb látványt nyújt, mint egy összeveretlen, arról nem is szólva, hogy semmi garancia arra, hogy a tavak ezen a télen is befagynak. Régi levélírónk Nagy Lenke (Budapest, Ifjúmunkás u. 20. 1091) viszont egészen más szempontból közelített a kérdéshez. Mint írja, *én is megtekintettem a nudista strandot és rájöttem, valóban csak megszokás kérdése az egész. Higgyék el, a századik férfi látványa után már vetettem néha egy-egy pillantást az előttem elsétáló férfiak arcára is. A nudizmus segítségével egy ismert közmondásunkat is továbbfejleszthetjük, amely régen úgy hangzott: hosszú haj, rövid ész.* Őszinte örömmel olvastuk Nagy Lenke sorait, s abból, hogy a sétáló meztelen férfiak arcára is vetett egy-egy pillantást, minden kétséget kizárólag arra következtettünk, hogy bátran szembe mer fordulni a problémával. Akárcsak Héczey László (Mátraballa, Hámán Kató u. 1. 3247) olvasónk, aki megvédi Hajnal Csabát, szerinte ugyanis *jogállamban élünk, sajtószabadság van, s amiért Hajnal Csaba egyszer jogosan megírta a véleményét, sokan kipellengérezték. Csaba egy meglett rendes ember lehet és most jogaiban megfosztották. Ez az ügy nem vet jó fényt senkire, s odavezet, hogy nem mer majd senki cikket írni az újságba, mert fél, hogy nem kerüli el Hajnal Csaba sorsát.*

Ruha-ügyben

fordult hozzánk panaszos levelével Bak Sándorné (Budapest, Bányató u. 22. 1108). A ruhát nem ő kapta, hanem adta, mégpedig tisztításra a Ruhatisztító Szövetkezet 99. számú fiókjába, nem is mostanában, hanem még május 4-én. A 15 darab ágyneműből a mosás folyamán kilenc darab elveszett, amelyért olvasónk több hónapos utánajárás eredményeként 250 forint kártérítést kapott a szövetkezettől. Levélírónk azt is kiszámolta, hogy a fenti összegből mindössze két lepedőt tudna vásárolni az elveszett három nagypárna, három dunyhahuzat, két lepedő és egy kispárna helyett. Ezt meg is írta a szövetkezet vezetőjének, ám lapunk zártáig választ nem kapott.

Alaposan lehűtötték viszont Pásztor Ferencné miskolci olvasónk lelkesedését az ottani kölcsönzőnél, amikor átmeneti időre

Hűtőszekrényt szeretett volna kölcsönözni

Érdeklődésére ugyanis elmondták, hogy elvben semmi akadálya nem lenne a dolognak, de a hűtőt legkevesebb két évre lehet kölcsönözni, ennél rövidebb időtartamra nem. Levélírónk nem érti, mi az üzlet ebben a kölcsönzőnek, hiszen sokan akadnak, akik csupán néhány hónapra szeretnének bérelni hűtőgépet. Pásztor Ferencné panaszát csupán szerény budapesti tapasztalatunkkal egészítenénk ki: szép fővárosunkban senki nem tiltja a hűtőgépek két évnél rövidebb időre való kölcsönzését, ám a megvalósítás útjába egyetlen, ám egyáltalán nem elhanyagolható tény áll: Budapesten egész nyáron nem volt kölcsönözhető hűtőszekrény.

IZZÓ TÉMA

Mintegy másfél évvel ezelőtt lakásomban több helyre TUNGSRAM gyártmányú „vonalizzó" lámpákat szereltem fel. Viszonylag magas ára ellenére (egy izzó 138 forintba kerül) látszólagos praktikussága miatt választottuk ezt a megoldást. Azóta nagyot csalódtunk a lámpákban: az izzók fényereje néhány hónap alatt gyakran a felére csökkent.

A napokban visszavittem egy ilyen izzót a gyártó cég reklamációs osztályára, ahol egynapi vizsgálat után azt a választ kaptam, hogy mivel az izzó ég, nem lehet rossz, s ezért nem cserélik ki. Az, hogy fényereje láthatóan nem megfelelő, nem ok a cserére. Hozzátették még, hogy ha válaszukat nem tartom megfelelőnek, hívjam fel a központjukat. Felhívtam és az illetékes többek között elmondta, hogy ez a fajta izzó a gyár legrosszabb fénykihasználású terméke, ráadásul konstrukciójánál fogva törvényszerű a fokozatos és jelentős fényerőcsökkenés, s ezt a terméket nem is szabadna árusítani.

Ezzel, vásárlói tapasztalataim alapján magam is egyetértek. Joggal gondolhattam, hogyha egy 100 W-os izzó ára majdnem tízszerese a közönséges izzóénak, akkor az nemcsak nem rosszabb az utóbbinál, de lényegesen jobb kell, hogy legyen.

Kihez forduljak a több mint ezer forint értékben rámsózott izzók és foglalatok visszaváltása ügyében?

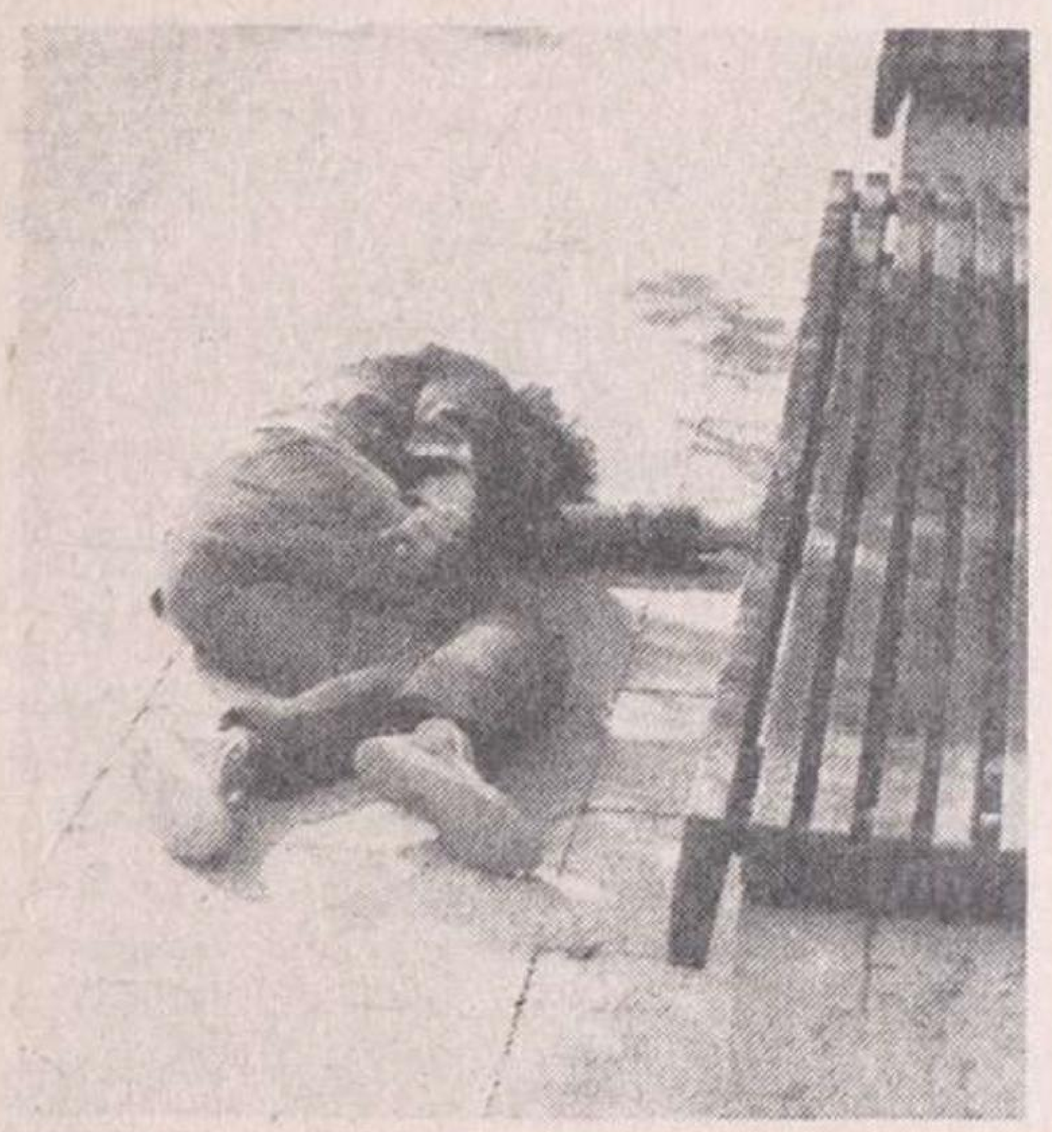
Dr. Gergely István
Budapest, Törökvész u. 84. 1025

TÜCSÖK és BOGÁR

jó középpályás van, góllövő nem igen. A csapat érdeke azt követeli, hogy elöl legyek. Most talán könnyebb lesz, mert a 4—4—2-ről áttérünk a 4—4—3-ra. Több labdát kapok majd.

Világos! Tizenegy mezőnyjátékossal sokkal könnyebb, mint tízzel! S, ha így sem megy áttérhetünk a 4—4—4-re.

(A Népsportból nyírta ifj. Fejes József, csévharaszti olvasónk)

Padon csak a puhány alszik!

(Szegeden fotózta Czangar Gyula, gödöllői olvasónk)

Magányos, kulturált, idős férfi házastársát ellátnám. »Jól főzök N. 3266« jeligére a kiadóba.

Magányos férfi házastársát ellátni — nem lehet túlságosan strapás vállalkozás!

(A Magyar Nemzet apróhirdetései között találta Várnai Judit)

FELVESZÜNK

anyaggazdálkodásban jártas női munkaerőt anyaggazdálkodói munkakörbe.

A jelentkezést írásban, rövid életrajzzal és az eddigi munkakörök ismertetésével MEZŐGÉP, Szolnok, Egri Gyára, Eger, Lenin út 261., munkaügyi csoport részére kérjük megküldeni.

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem!

(A Heves megyei Népújság tükörírásos hirdetését beküldte Kovács Zoltán, markazi olvasónk)

jük, rátesszük a tetejét és kevés őrült fahéjjal meghintve, sütőlemezekre téve előmelegített sütőben megsütjük.

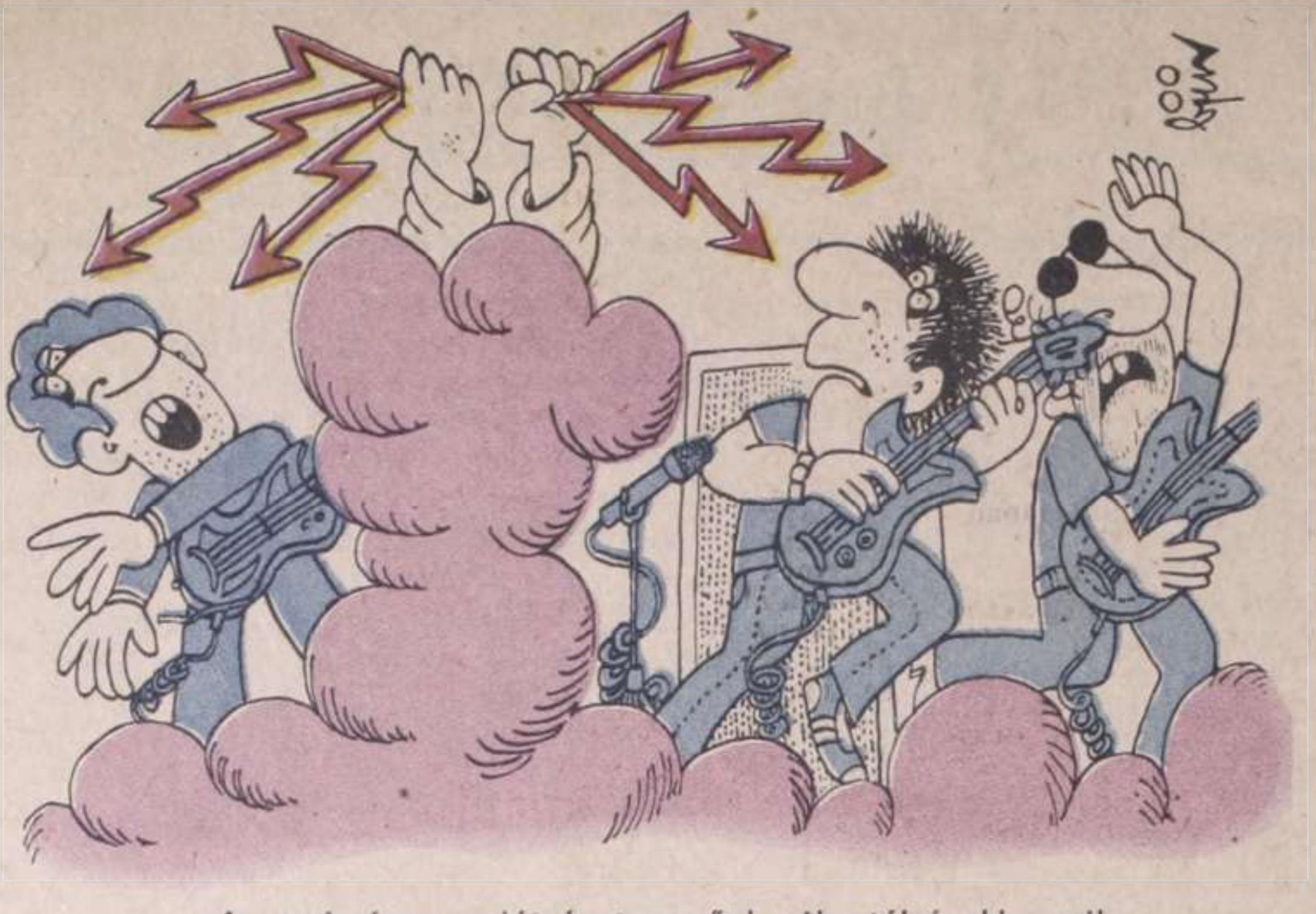
Miután kihűlt kényszerzubbonyban tálaljuk!

(A Vendéglátás '83 c. lapból ollózta Várhegyi László, békéscsabai olvasónk)

KERINGŐ KUPAKOK

A Balaton mellett nyaraltunk, s lányom gyűjteni kezdte a MÁRKA kupakokat. Hazaérkezésünk után boldogan csomagolta be, és küldte el, hogy sorsjegyet kapjon érte. A feladási díj 12 forint volt. Néhány nap múlva a csomag visszaérkezett azzal, hogy a címzett nem vette át, s 28 forint lefizetése ellenében a posta precízen visszaadta a csomagot. Ez ügye idáig negyven forint, s már csupán azt lenne jó tudni, hogy az agyonreklámozott kupak-akció miért nem propagálja azt is, hogy a lejárt határidő miatt miért kell teljesen fölöslegesen — és 28 forintért — visszaküldeni a teljesen értéktelen kupakokat?

Kiss Ferenc
Szombathely, Hadnagy u. 64/b. 9700

– Az az érzésem, a látványtervezőnk néha túlzásokba esik.

Országos Karikatúrapályázat

A KISZ KECSKEMÉT VÁROSI BIZOTTSÁGA a LUDAS MATYI szerkesztőségével közösen meghirdeti a karikatúrapályázatot, melyet a hagyományoknak megfelelően az idén „politika és humor" témakörben írtunk ki.

— A pályázat jeligés (név, cím, életkor borítékban), maximum 3 alkotással lehet pályázni.

— A pályázaton bárki részt vehet, aki beküldött rajzait még nem közölte le.

— A beküldött pályázatok a kiíró tulajdonába kerülnek, a zsűrizett képek kiállításon vesznek részt.

— A pályázat legkisebb mérete: A/4

Technikai megkötöttség nincs, a hagyományos grafikai illetve plasztikai megoldások mellett külön-külön értékeljük az új technikákat, módszereket.

DÍJAZÁS:

I. helyezett	2000 Ft
II. helyezett	1500 Ft
III. helyezett	1000 Ft

KÖZÖNSÉGDÍJ:

a kiállításon leadott szavazatok alapján

Az alkotónként maximum 3 pályamunkát kérjük a

KISZ KECSKEMÉT VÁROSI BIZOTTSÁGA

(6000. Kecskemét, Szabadság tér 1/a.) címre beküldeni.

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ:

1983. november 11.

A műveket neves karikaturistákból álló zsűri bírálja el.

Az alkotásokat kiállításon mutatjuk be, melyet 1983. november 26-án (szombat) 11.00 órakor nyitunk meg a Szalvay Mihály Úttörő és Ifjúsági Otthonban (Kecskemét, Széchenyi tér 7.)

A legszínvonalasabb művek a LUDAS MATYI Gábor Áron Klubjában kerülnek bemutatásra.

KISZ VÁROSI BIZOTTSÁGA
KECSKEMÉT

TRIBÜN

Peter Shilton, a kitűnő kapus nem ment el átvenni a Hónap Labdarúgója díjat.

— Sérült a fiú — mentegette a menedzsere. — Szörnyű baleset érte. A lábára ejtette a pénztárcáját.

●

Képzeld el — büszkélkedik a srác. — Az én nyolcvanéves nagyapám minden reggel nekilát és meg sem áll addig, amíg tíz kilométert végig nem futott.

— Nagyszerű — álmélkodik a haver. — És mit csinál délután?

— Az utolsó kilométert futja.

●

Vince Scully, a Los Angeles-i rádió hírneves sportriportere nemrégiben levelet kapott egy háziasszonytól.

— Az uram postás — írta a hölgy. — Minden este a maga közvetítésein alszik el. Át kell másznom rajta, hogy kikapcsoljam a rádiót. Úgy érzem, méltányos, hogy maga tudja meg elsőnek: most várom a harmadik gyermekemet.

●

Alex Thient iszonyú fájdalmakkal járó teniszkönyök kínozta. Az akupunktúra segített, Thien mester gyógyultan távozott. Ám éjszaka ismét bénító fájdalmakra ébredt. Felhívta a specialistát, hogy mit tegyen. Álmos hang válaszolt:

— Szúrjon bele két rajzszöget és reggel jöjjön el újra.

●

Edzőtáborba vitték a tizenkét éves kis focistát, először volt huzamosabb ideig távol hazulról. Néhány nap múlva levél érkezett tőle:

„Kedves mama. Sokat gondolok rád, de egyszerűen nincs időm arra, hogy hiányozzál..."

(p. p.)

– Asszondom, anyjuk, adjuk el ezt az öreg házat valami pesti művészfélének, mielőtt ránk dől...

– Végre kaptunk egy takarítónőt és az is át akar kerülni a jazz-balettesekhez...

SOKADIKA

– Kitaláltam, hogy tájjellegű gasztronómiai hetet tartok otthon: lebbencsleves, serpenyős krumpli, cibereleves, dödölle.

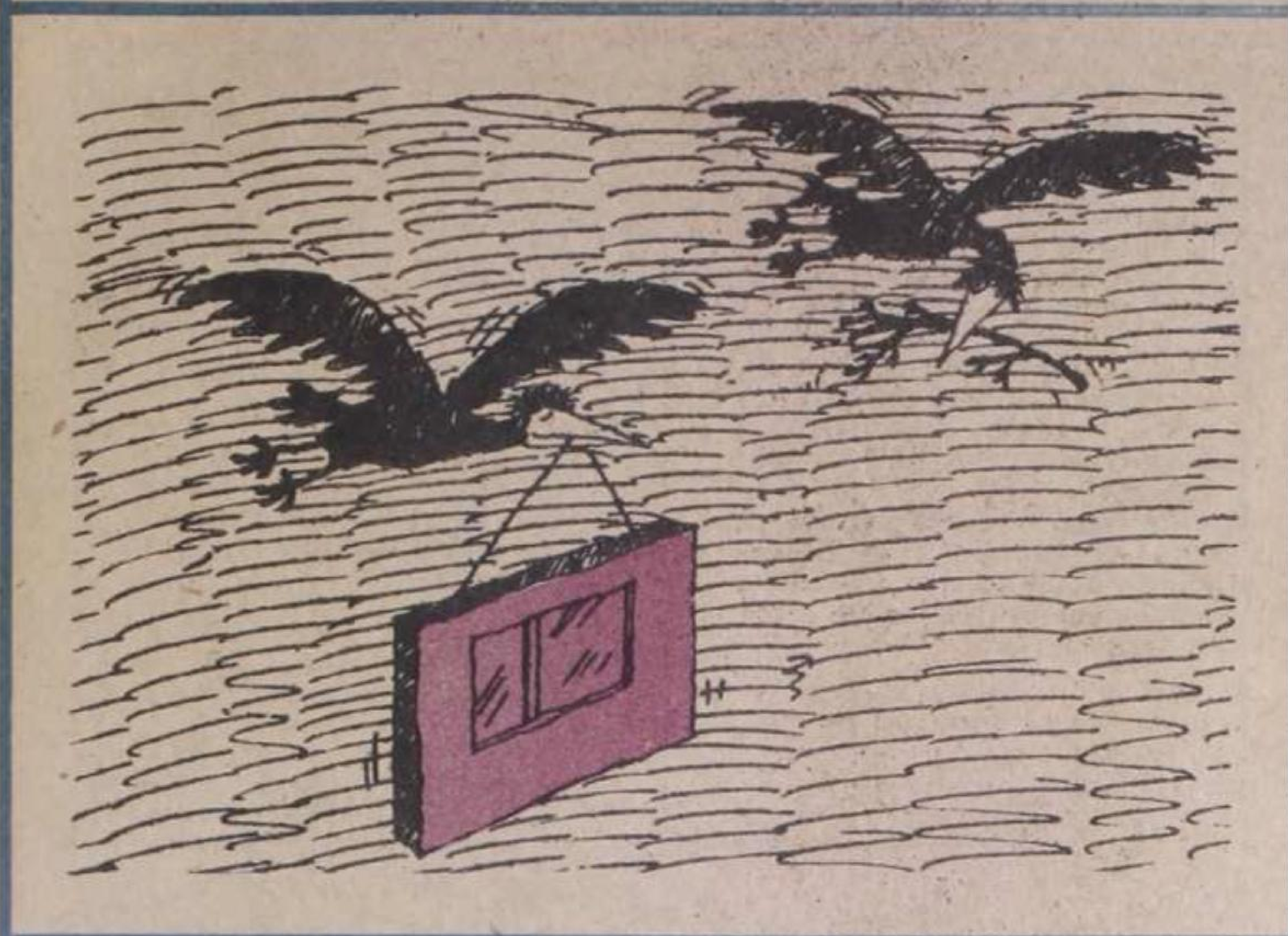

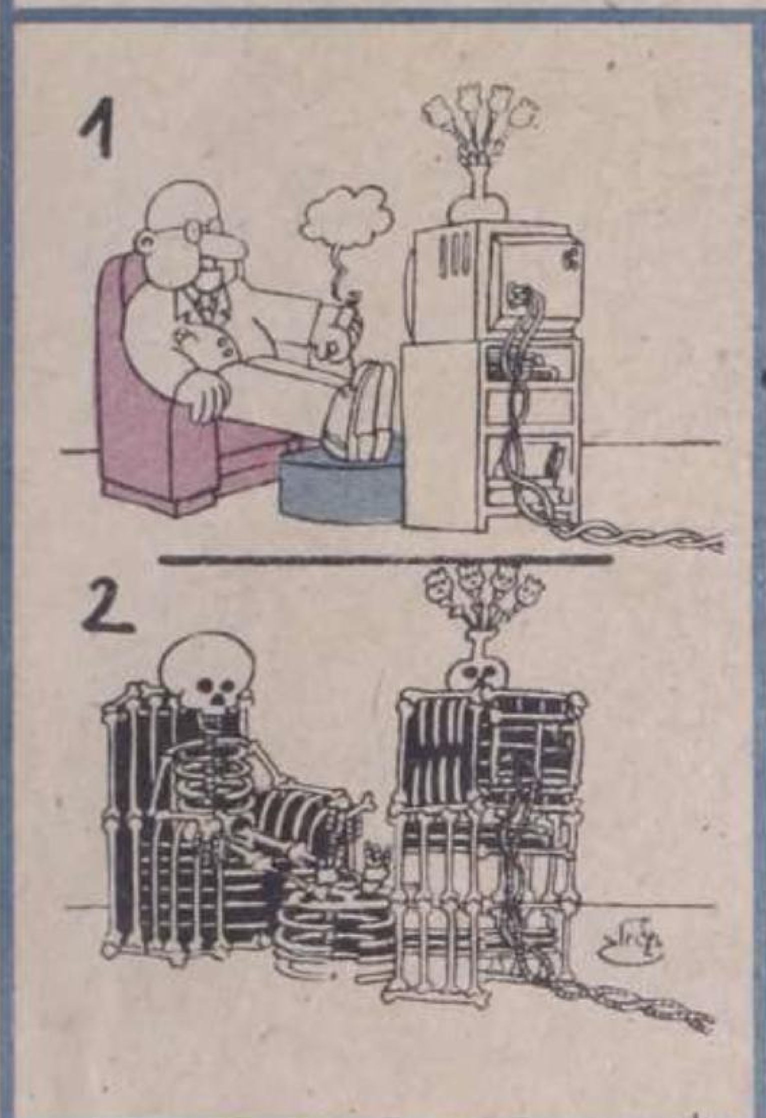
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Milyen lépéseket kell tennünk, amikor észrevesszük, hogy a mérgesgáztartály szivárogni kezd? — kérdezi a tanár a diákot.

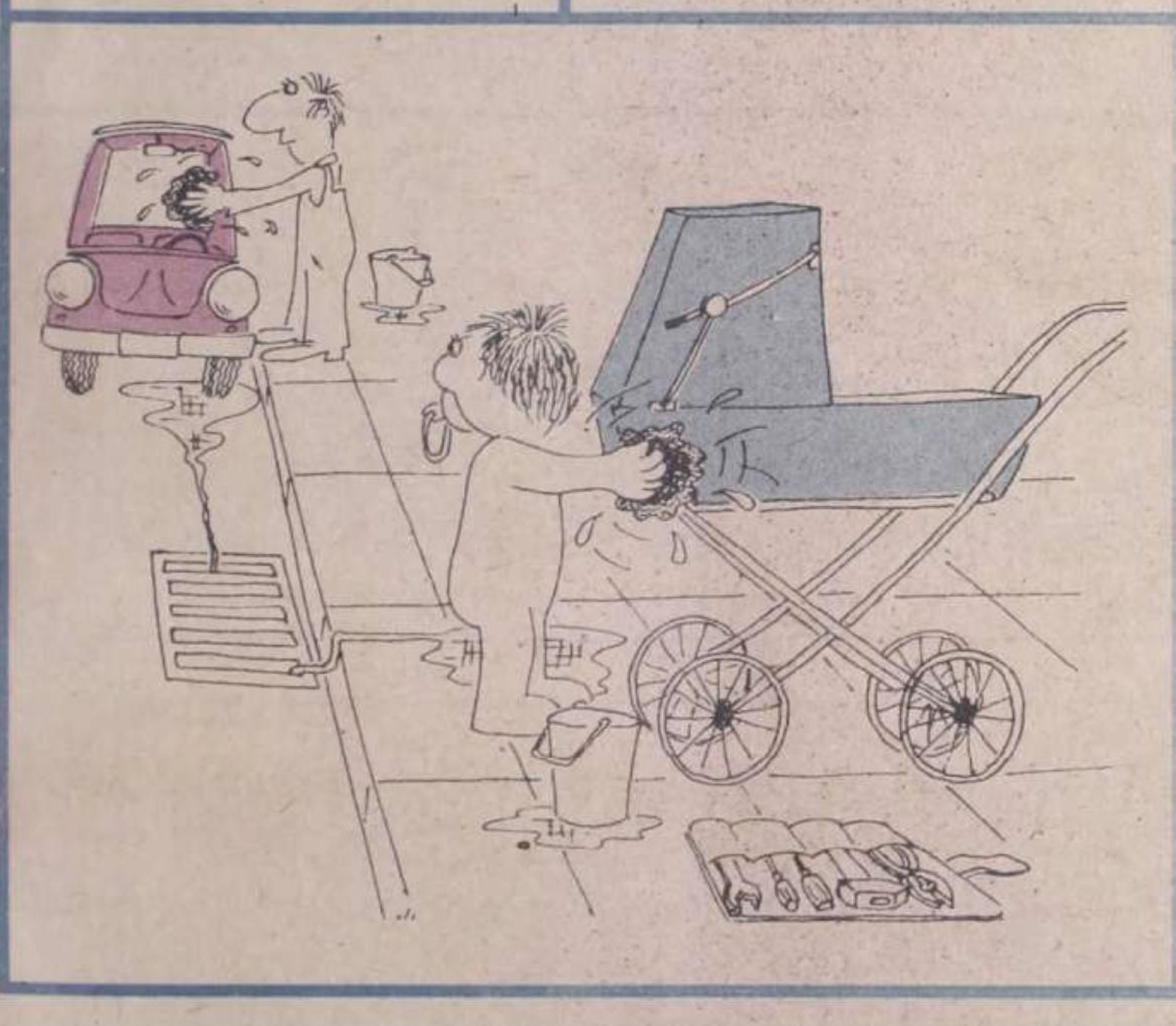
— Futólépéseket.

IMPORT HUMOR

A FELVÁGÁS VILÁGREKORDJA

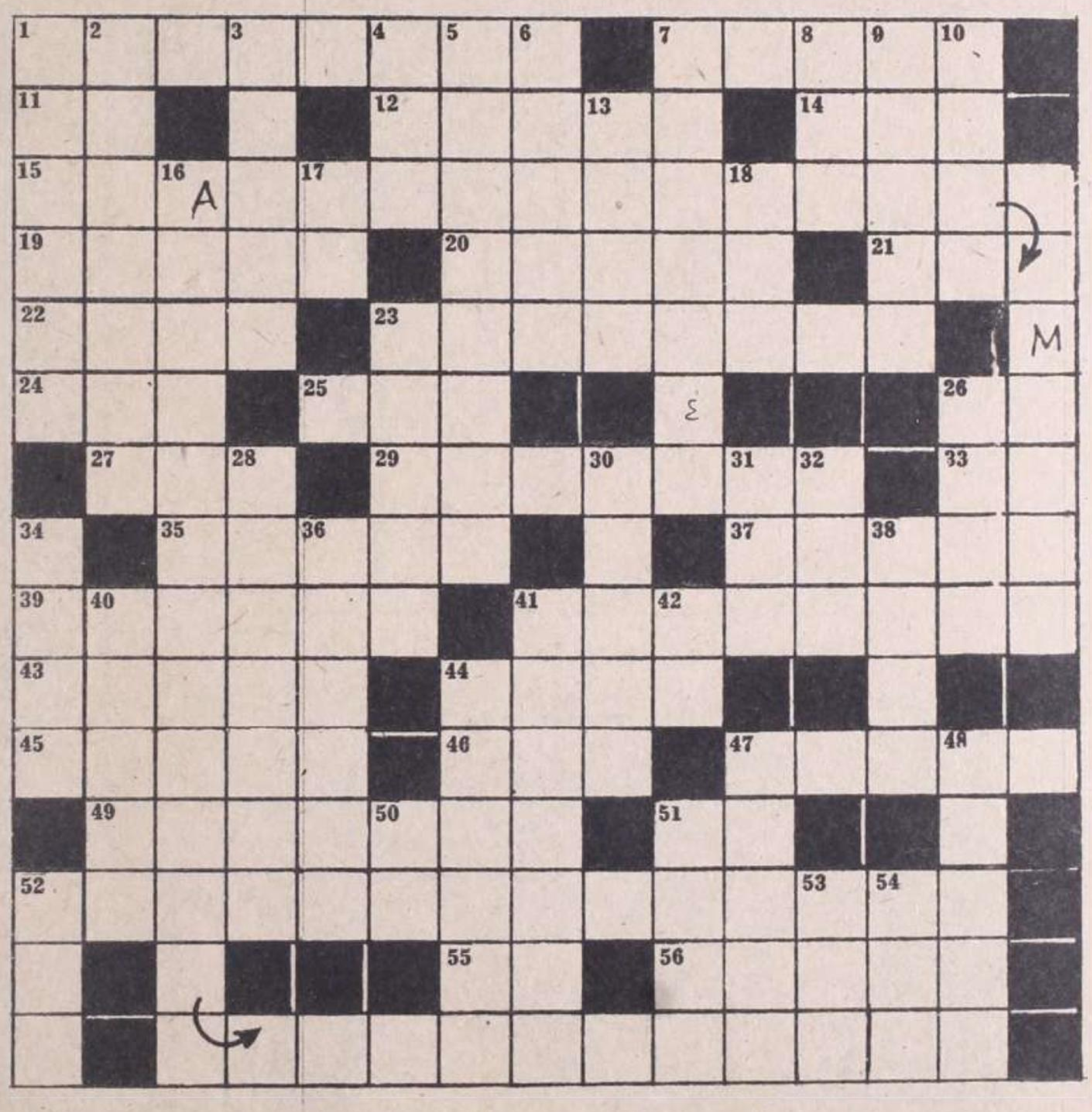
— Hallom, új autót vettél... — mondja Szepetnekinek a barátja. — Vízszintes 15 — függőleges 16 — feleli erre a felvágás világrekordere. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Kikötőváros Skóciában
7. Alkohol
11. A bárium vegyjele
12. A zérusnál magasabb értékű szám
14. L. T. E.
19. Egy szelet kenyér
20. Valamilyen ügyet eltussol
21. Pap hirdeti
22. Ebben az esztendőben
23. Ógörög költő, bordalairól nevezetes
24. Hosszú idővel ezelőtt
25. Évszak
26. M
27. Verssorok összecsengése
29. Futóversenyeken alkalmazott fényképező berendezés
33. Tiltószó
35. Hétfő, kedd, szerda
37. Alkotással kivívott tetszés
39. Folyóvíz forrása, forrásvidéke
41. Teljes, hiánytalan egész
43. Hazárd kártyajáték
44. A méhcsalád nem dolgozó tagja
45. Bizalmas, meghitt, bensőséges
46. Papagájfajta
47. Meglehetősen ritka férfinév
49. Lekvárral töltött főtt tészta
51. A ruténium vegyjele
52. József Attila halálának színhelye
55. Névelő
56. Égtáj

FÜGGŐLEGES

1. Nelson itt semmisítette meg a francia hajóhadat
2. Indiai táncosnő
3. Kárpátukrán
4. Belső szerv
5. Bírálja a hatalmon levő kormányt
6. Semmi
7. Térhatású hangot adó rádió
8. Szilárd meggyőződés
9. Magyar származású angol Ázsia-kutató
10. Telten, messzehangzóan szól
13. Sakk a királynőnek
17. K. J.
18. T. N. E.
23. Híres angliai lóversenypálya
26. Megtörtént dolog
28. Portugál sziget az Atlanti-óceánban
30. Növényzet, növényvilág
31. T. S. P.
32. Energiahordozó angol neve
34. Hó .... a háztetőket
36. Apró cseppekben szétszórt folyadék
38. Fiatal színművész (András)
40. Nagyon csúnya
41. Ókori kivégző eszköz
42. M. E.
44. Az aradi vértanúk hóhéra volt
47. Mindegy — meghonosodott német szóval
48. A varjúfélék egyik hazai faja
50. Négylábú
51. Van ideje
52. Jólesik a nőknek
53. Az írással ellentétben: elrepül
54. A nagyvárosi élet nem kellemes velejárója

Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-38
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

ELŐNYÖS AJÁNLAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Osszuk el tizenkét részre és havi részletekben elengedem.

200—200 forintot nyer:

Kapus Béla, Debrecen, Gvadányi u. 12. 4028

Horváth Jenő, Bp., Asztalos J. u. 6. 1016

Halmos Péterné, Bp., Weiner Leó u. 20. 1066

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Kóstoló a Ludas Matyi 1984-es évkönyvéből

Aki nem lép egyszerre... (Katonás karikatúrák a kilencedik oldalon.)

Szilágyi György: Akit ma elvehetsz, halaszd el holnapra!

Novobáczky Sándor: Hogyan fogjuk el a bankrablókat?

FEJLŐDŐ MUNKAKÖRÜLMÉNYEK

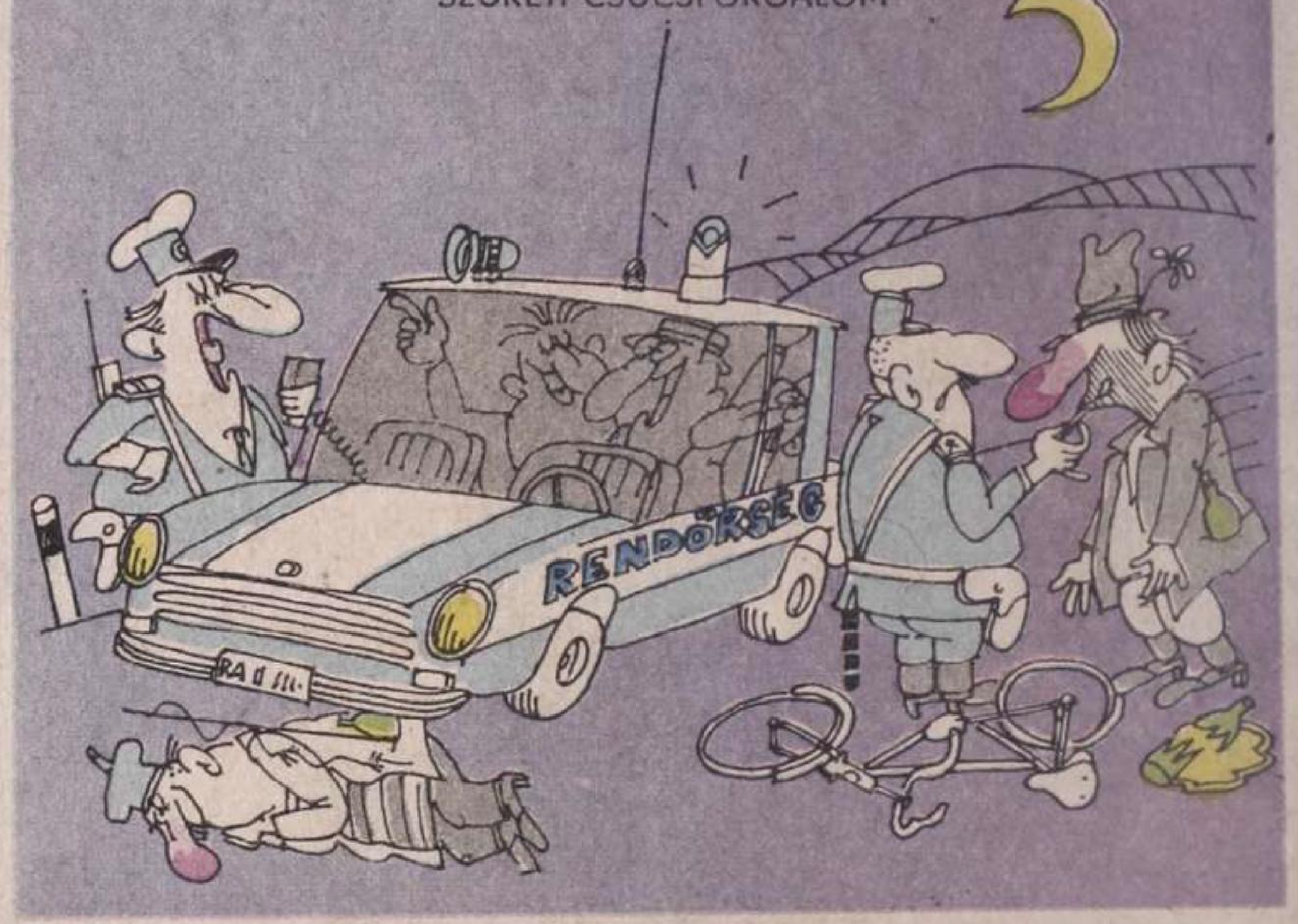
ELŐVIGYÁZATOSSÁG

KRENNER ISTVÁN:

CSORDUL A HEGY LEVE

SZÜRETI CSÚCSFORGALOM

– Itt sirály, itt sirály! Azonnal kérünk még száz darab szondát!

ILYENKOR MINDENKI BESEGÍT...

– Gondolom, komám, neked nem kell a madárijesztővel bajlódnod...